

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVI.

CHICAGO, ILL., 15. ŘÍJNA 1914.

ČÍSLO 10.

Jaroslav Nauman:

BRATRŘÍM V ČECHÁCH.

(Církev bojující.)

JSEM hotov s církví katolickou.
Vystoup' jsem — s bohem na vždycky,
zřím v ní už vše jen historickou
a dokument jen nelidský.

Vždyt' žiji, jdu a ona stojí
a bůh prý zůstal státi v ní...
Vše klíčí, roste u vývoji
a jen bůh strnul? — Naivní!

Jsem s ní jak člověk hotov tedy,
však jako Čech ne z daleka!
Kdo na sobě ty odhad, jedy
i o národ se poleká.

Ten, svévolně jenž národ tříští
a v krev mu jedu naleje
ten budoucnost nám vraždí příští
a zasloužil by — galeje!

Dost odpustil bych, vždyt' se nervem
snad pro radost, však věci ty
tak s češtvím srostly každým nervem
a nejde v nich jen o — city!

Ej, cítíš odpor instinktivní
zákeřným vrahům platící?
Kdos Čech, těm ve tvář s hnusem plivni
kdož hubí "Sokol" s "Maticí."

Víš co pro malý národ značí
brát lepších časů proroctví?
Věř, bratře, Řím se nezjinačí!
Shod' dobrovolné otroctví!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Jest jen nanejvýš potěšitelným úkazem, že Sokolstvo všech sdružení pokrokových a volných stálo hned od samého počátku pomocné akce, jakž zavedena byla Česko-Slovanským Pomocným Výborem v Chicagu na prospěch všech těch našich tam doma, již trpí, strádají a hroznou vřavou válečnou postižení jsou. Sokolstvo v Čechách bylo prvním, jež pomáhalo, zařizuje lazarety pro raněné a pečující o nouzi trpící a bídou postižené, jakož i o sklizeň obilí a jiných plodin všude tam, kde nebylo hospodáře, jenž musel na vojnu, sil pomocných a pod. Sokolstvo americké ihned ujalo se sbírek a pracovalo jen, aby se

všude co nejvíce prospělo. Bylo Sokolstvo, jež usilovalo o prvou akci lékařskou a vyslání ošetřovatelů do Srbska a na Černou Horu, byli jsme my v N. J. S., již zavčas upozornili Americký Červený Kříž na to, jak své doby Česká Obec Sokolská výpravy lékařské a pomocné na Balkán pořádala a byli jsme my, již svědomitě a poctivě starali se o další vyslání družstev pomocných, když zásluhou velikého přítele Slovanstva a dobrodince sehnány jsou fondy potřebné k tomu, aby i česká výprava se uskutečnila, jak lékařů, tak ošetřovatelek a ošetřovatelů, ve směr bratří šiků našich. Práce drobná, však nema-

lého rozsahu a důležitosti, ano lepší dojista všeho toho, co slibuje se v budoucnosti. Sliby — chyby . . . Připadá nám, jako bychom hladovému člověku řekli, že za několik neděl se může zase přihlásiti, že bude proň u nás bohatě prostřeno a že si bude moci sám a volně vybrati a to ve vlastním jeho domečku, který proň zbudujeme, kde vlastní správu si povede a bude docela samostatným. Co v takovém a podobném případě více vydá, krajíc chleba suchého třeba v té chvíli věnovaného, pomoc rychlá a upřímná, bratrská a poctivá, nežli všeliké ty sliby dobrých jídel a velikého hodování za několik neděl, do kteréhožto doby hladem trpící náš krajan může zatím pohodlně a jistě natáhnout. Zajímavá jest pak pomoc našich katolíků v těchto trudných dobách vlasti naší staré. Oni zase rozumí té dobročinnosti jinak, to jest, že ty v české Americe vybrané dollarce musí se podle rozhodnutí kdes na faře rozdávat v Čechách opět a jediné na faře a za pomoci Cyrillo-Methodějských spolků katolických. Nu, a tu na prstech lze si vypočítati, kolik by tak asi ti pokrokovci z těch sbírek slízli, kolik nenávidění "socioinkové" a kolik zůstalo by na faře! Inu, jsme my to Čechové, národ dobrý — i při té almužně se trháme . . .

Dávali jsme si dobrý pozor a čtli pilně všechny ty zprávy ze všech osad amerických, probírali jsme se všemi listy českoamerickými, jakož i tím co přinesla pošta evropská a zejména v listech českých. Sloupce poslednějších naplňovaly nás mnohdy jen hnusem, protože téměř z každého řádku česky psaného vyzíral černo-žlutý brk nějakého toho loyálního c. k. sluhy úředního vládního kanceláře. A nepsaly se jen lže z bojiště a nepravé zvěsti válečné, ale i takové, jichž hlavním účelem bylo podněcovati, štváti a hanobiti všechny druhé větve slovanské, zejména ruské a srbské, jež Rakousku tak znamenitě "práší frak". V některých českých listech můžete čísti opět mezi řádky, jak opatrně si musí počínati redakce a opět v jiných listech najdete články poměrně dosti silné, jež dotazují se jak asi bude v budoucnu a jestli český národ k velikým úkolům přistupuje jestli připraven, má-li nějaké ty vůdce opravdové a poctivé, již jako oni své doby v roku osmačtyřicátém dovedou se postaviti šikům spojeným v čelo. Jsou zlé to doby, jež pocit'uje ovšem i naše drahá, stará vlast — kde bída, strádání a neštěstí, ztráty na životech a zmrzačení mužů i ničení majetků, obchodu a průmyslu jde rukou v ruce se všemi těmi hrůzami válečnými, jakž Habsburk na podnět z Berlína je vyvolal. Ale netrpí jen naši doma, ale i jinde! Čekali jsme dychtivě, že namnoze si povšimnou dotyčené kruhy toho, kde rovněž pomoci je třeba a příspěvky snadno a přímo poslati se dají. Máme na zřeteli ty členy české osady pařížské a jejich rodiny, ty členy tamního Sokola, již pomoci se dovolávají, takto psali minule "New Yorským Listům": "Prosba dobrovolníků českých ve Francii. — Z úřadovny českých dobrovolníků v Paříži zaslán byl nám dopis následujícího znění: Slavná redakce New Yorských Listů v New Yorku. Nevíme, došel-li Vás dopis, v kterém žádali jsme Vás

v těchto smutných poměrech o pomoc a podporu ve Vašem listě, který má četné odběratelstvo, které by bylo nadchutno pro humanitní a vlastenecký účel. Páli jsme si o propůjčení sloupce k subskripci veřejné, z níž poskytnuta byla by podpora hmotná ubohým obětem, které trpí hrůzami evropské války. Máme zde 450 dobrovolníků, z nichž mnozí mají ženy a děti, mnozí krajané zde jsou bez práce a nemohou žádnou najít a přece se jim chce jíst. Z důvodu toho výbor pro rozdělování podpor činí všecko možné, aby ulevil bídě mnohých. Doufáme, že tedy několik řádků těchto uveřejníte a snad najdou se soucitní krajané, kteří přispějí. Bojujeme za svobodu a právo a svobodná Amerika jistě nedovolí, aby chom padali a umírali hladu. Za Vaše spolupůsobení budeme Vám vděční. Za výbor: J. Čapek, předseda, F. Jackl, pokladník, T. Svoboda, tajemník." Přednesli jsme vše ihned v Česko-Slovanském Pomocném Výboru, jakož i předložili ve schůzi našeho Výkonného Výboru, neboť hlavně a v první řadě jsou to rodiny bratří našich sokolských a sester Pařížské Tělocvičné Jednoty. Jména podepsaných dokazují, tak jako první prosba telegraficky projevená své doby na list náš. V případě tomto nemůže býti výmluv nikoho, že v době přítomné do zemí válkou stížených peněz poslati nelze, jako nemůže býti výmluvy, že neví se na koho. "Bojovat" někde u "báru", rozdělovat země a měnit mapy evropských zemí, chvástat se, že budeme my Češi američtí co to všechno těm našim tam doma "vydobudeme", jest pohodlné zvláště "na delší vzdálenost" a "za tou velkou vodou" zde, ale sáhnouti hloub do kapsy a starati se o soustavnou pomoc a umírnění bídy, hladu a konečně i onemocnění, tomu se říká to "pravé vlastenectví", ta pravá práce a kus povinné lidskosti.

Již několikrát na těchto místech jsme si stěžovali, že ta obětavost našich českých lidí svobodomyšlných ani z daleka nevyváží přičinění věřících a katolíků zvláště. Ti dovedou jinak sbírat a jinak pracovat a protože pracují soustavně "u vědomí konané povinnosti", docílují poměrně také větších a lepších výsledků. Sbírají "na kostel, pak na novou kazatelnu, pak na nějaký svůj ústav, klášter a školu, nové roucho pannence Marii sedmibolestné, na dar nové monstrance pro oltář patrona české země" a platí až se ohýbají. My svobodomyšlní sotva naskytnou se trochu větší požadavky na naši dobročinnost již zapínáme kapsy a k soustavné práci v tom ohledu se sotva dostaneme. Uvádíme jediné z toho ohledu, že nynějšími pomocnými akcemi do Čech, akcemi pro trpící a válkou postižené lidi bez rozdílu, neměl by ani jeden jediný český podnik lidí volných zde u nás utrpěti. To cokoliv již bylo začato — dobře začato a základy vlastní postaveny nemělo by rozhodně nikterak klesati. A proč také? Jestli opravdu upřímně se připravujeme na příští Husův rok, proč bychom neměli pomoci Svobodné Obei, aby ona dokončila mohutné dílo své, třeba v menších rozměrech, proč bychom neměli pomahati J. Č. D. na jejím podniku, proč nepřispěti na mnohé

ty nové Sokolny, na školy volné, aneb proč se nepřičinili o soustředění sil našich, spojení stejných zájmů v jedno, jako ku příkladu zamýšlí naše "Slovanská Lípa" navazující styky s "Táborem" a p.

Súčastníci jsme se kladení základního kamene k nové Sokolně našich v Cicero, Ill. a přiznáme, že v celku slavnost ta učinila na nás dojem jen dobrý. Přejeme bratřím tamním i sestrám, aby jen podnik svůj zásluhný zdárně dokončili a pak s napnutím všech sil pracovali s námi na věci naší společné. Zdálo se nám, jako bychom byli se oetli pojednou v nějaké malé osadě kdes na Západě, u příležitosti takové a podobné slavnosti, vše dýchalo srdečností, bratrstvím a ovládáno bylo naprosto duchem sokolským. Byl tu i náš Výkonný Výbor, starosta téhož měl řeč slavnostní a mravní výsledek i hmotný docela uspokojil. Tak v těch malých osadách kol Chicaga povstávají nové stánky sokolské a všude pilně se pracuje, seč síly stačí — jenže žel někdy těch pravých sil je málo a ty co jsou únavou a stálým napjetím poklesají, neboť namnoze vše na jedna bedra se vloží a dorost náš jen málo kdes se i do správy jednot zapracuje, podle vzorů těch starších. Jsou to zjevy smutné, žel však pravdivé, jako byla pravdivými slova starosty Plzeňského Sokola, jenž u této příležitosti prál mezi jiným: "Při slavnostech rázu tohoto, oplýváno bývá krásnými slovy — nádhernými až přechásto nadarmo. Po ukončení slavnosti utichne nadšení a zápal, práce udržení a propagace věci naší svěřena bývá obyčejně několika jednotlivcům, mnohdy i k úkolu takému nespůsobilým. Jak málo našich jednot plní věrně a důkladně poslání své na poli sokolském a národním víme bezpochyby všichni. Tím se mnohdy i stává, že jméno sokolské bývá zneužito ku dosažení osobních záměrů jednotlivců, ba i v mnohých jednotách zapomíná se, že šiky naše stávají musí pouze z členů charakteru vzorného, bezúhonného a výchova mládeže a dorostu našeho, že svěřena býti má pouze takým, již plně pochopili myšlenku sokolskou, dle ní se řídí, takým, již dovedou právě Sokolství svým chováním a působením uplatnit či znázornit. K předcházejícím přáním i přáním jiných dovoluji si jménem Plz. Sok. připojit přání, aby v nové této osadě české, v novém stánku, v jednotě též takýto nový, **nebrali jste sobě příkladu z mnohých našich živořících jednot starších**, nýbrž po náležitém prozkoumání a pochopení zásad našich, aby ukázali jste, jaké výsledky docíliti možno tam, kde nádherný odkaz našich zakladatelů věrně pěstován jest — **činem** — a ne pouze **slovem**."

V zářiovém čísle "Mind and Body" nalazáme opět práci Čermákovu, to jest nástup, jakž vypracován a proveden byl našim družstvem, jež na slet všesokolský roku 1912 sám Čermák byl vedl. Na Letné vyjímalo se znamenitě a boreci naši sklízeli za práci tu jen zasloužené pochvaly, tak jako za následující ukázky rohování. Čermák tentokrát spojil tento nástup s prostnými, jakž evičila se minulého podzimku na vyšší škole u příležitosti veřejného i provádí

článek svůj náležitými ilustracemi. Jak vidět neomezujeme se u nás prací technickou a prací sokolskou vůbec již jen pouze a výhradně na naše kruhy, ale jdeme dále i do kruhů jiných a snažíme se získati věci sokolské i jinde příznivce. A povážíme-li, že tato publikace odborná vedena jest hlavně Turnery, jako měsíčník jejich "The American Turner", naskakuje nám hned "husí kůže", jestli naše "vlastenecké kroužky" takovou a podobnou práci schválí! Je také co říci, když němečtí Turnéři v Americe tak často sokolskou činností a její výsledky se obírají a docela našeho Tyrše v plném znění a v anglickém překladu přinášejí na poučení svého dorostu.

Jaktěživa snad nesmyslnost křesťanského náboženství se tak nezjevila v celé nahotě, jako právě u příležitosti hrozné té války v Evropě. Všude a ve všech zemích se modlí za vítězství svých zbraní, všude se stejně řadí, vraždí a ničí vše jménem jejich boha, všude dějí se surovosti a nejhanebnější činy, jež lidstvo poličkuje přímo a napořád, všude tečou potoky krve, lidi na vzájem se mrzačí, sužují a trápí, sirot jest již na tisíce, vdov neméně a slz těch ubohých matek, milenek a sester padlých "hrdinů" jsou již téměř celá moře. A ten bůh "dobrotivý a milosrdný" všechno tohle vidí, všechno to předvídal a znal již napřed, že se stane! On jako vševědoucí nezakročil a nechá "člověka k obrazu svému stvořeného" se ubíjet na vzájem, nechá ničit vše co ve chrámech mnohých bylo drahocenného, uměleckého, zlaceného i pozlaceného ku větší jeho cti a chvále pořízeno a po celé věky chráněno jeho věřícími jako "zázračné ostatky toho kterého svatého", jako působivý a všeléčivý talisman v monstanci chovaný s "jeho tělem i krví" zde a tam na posvátném kalichu protestantů, na "posvěceném rouchu nějakého svatého obrazu" pravoslavných atd. atd. Divný lid a ještě divnější ten jeho bůh!

Dostali jsme následující dopis. Bratr ten nechce býti jmenován, třeba dar jeho byl nejlepším důkazem, že člověk to náš a srdce zlatého: "V příloze najdeš poukázku na čtyry dollars, rozděl do Francie dva dollars pro rodiny našich dobrovolníků a bratří Sokolů tamějších, již založili legii a dva dollars pro Čechy na Rusy a jich rodiny strádající následkem hrozné vřavy válečné. Dva dollars jsem poslal minule pro naše doma. Považuji za svou povinnost, protože se to snáze hovoří o nějaké samosprávě a samostatnosti našich v Čechách v budoucnu, když v době přítomné potřebují chleba a každý dollar naší pomoci.

Závody a slet D. A. S. v New Yorku vyzněly mohutně a tak přidalo si to české Sokolství americké, pokrokové a volné opět o jeden lístek lípový k úspěšné činnosti své výchovné. Pravda, v posledním téměř okamžiku tři družstva vzdala se zápolu, však to nicméně na vlastním výsledku mnoho nezměnilo. Dny závodní položeny byly na 6. a 7. září a to do North Beach. Pořad proveden lépe, nežli jindy a župní náčelník i evičitelský sbor zasluhují všechno

uznání, neboť do vlastní práce šlo se s nadšením a tolik dlužno zdůrazniti, že družstva Winfield a Newark zachovaly jednotě té prvenství. Také průvod se zdařil a bylo tu i žactvo a Sokolice, jakož i naši od T. J. S. New York v počtu značném a lid vítal jej všude radostí, jakoby na důkaz, že přeje společnému postupu obou táborů nyní federativně spojených.

Již několikrát byli jsme požádáni, abychom upravili pro list náš řadu článků o pohlavní zdravovědě a to tak, aby se mohlo dáti číst naši mládeži, aneb aby rodiče sami ji přečetli a o poučení toho druhu se starajíce, dokázali, že jim skutečně záleží na výchově našeho dorostu i v tom ohledu. Za tím účelem prostudovali jsme celou řadu různých knih i seznali, že bude záhodno rozdělit. V tomto čísle se svolením Americké Lékařské Jednoty začínáme tudíž s uveřejňováním rozprav toho druhu a to ve formě takové, aby nejprve se hodilo pro hochy od desíti do patnácti let. Jest upraveno dle cenou potěně práce Dr. Winfielda S. Halla, profesora fyziologie na Northwestern universitě a jsme jisti, že bude se líbiti a věci v celku prospěje.

Přesvědčili jsme se, že dobrou propagandou naši věci výchovné jsou a byly vždy kde se o to za v čas pečovalo i pohyblivé obrázky sletové a z našich závodů. Výběr však musel by býti lepší, nežli stalo se na příklad v Omaze, Neb. Tu některé nejlepší částě společných a jednotlivých ukázek vyspělosti našich boreů a sester neodpovídal zcela vlastnímu celku a proto, kdyby na příště vzal si za úkol náš Výkonný Výbor a po případě Technický odbor mohlo by dopadnouti lépe. Byl by mimo to vzácný materiál přednáškový, jakž u České Obce Sokolské již dávno se osvědčilo. Stojí za uváženou i nemuselo by zůstat v rukou pouze několika podnikavých jednotlivců, jimž tentokrát zaslouží jen vzdání uznání. Mohlo by se zaříditi napřed a jsme si jisti, že by jen prospělo, protože by pak putovati mohlo, od jedné jednoty k druhé, ano dostalo by se i tam, kde z různých příčin nemohli naši sletu se účastniti. Mimo to působilo by zajisté i na náš dorost, širší kruhy naše a širší kruhy celé veřejnosti, když by se zapůjčovalo i do místností vhodných a jiných organizací.

Bude v roku Husově, kdy Sokolstvo naše musí přistoupiti k náležitě, hluboké a soustavné práci osvětlné a to ve spojení se všemi kruhy lidí svobodomyšlných. Na rok ten připadá nám i padesátiletí Sokolstva našeho v Americe a již tu jest význačný podnět, proč se musíme přičiniti, abychom nejen tuto památku, ale i památku mistra Jana oslavili co nejlépe a nejvhodněji tím, že k vzrůstající síle naší po stránce ozdravení, po stránce tělocvičné i hospodářské připojili i každého co možná jedince českého původu ve vyspělosti mysle, osvětlné, pokrokové a svobodomyšlné. Hrozné udalosti válečné třeba v tom ohledu tam doma ve staré vlasti hojně poškodí a zamýšlené oslavy značně obmezí, však to nikterak by

nemělo býti nám zde na závalu, abychom nešli v poučení lidu svého co možná hloub. Soustavná a uspořádaná lidovévchova přispěje k rozšíření vědomostí českého člověka jednotlivce i celku, stoupne uvědomění mravní, stoupne i schopnost uvažovací, rozum nedá se zaslepiti pověrou a lesklými frázemi demagogů a prospěchářů. Důsledkem toho bude, doufejme i očistění našeho veřejného života od živlů pochybných, které se mnohdy účastní práce národní, jen aby ukojily tužby hmotářské a etizádosti.

Když někde v Kansasu své doby guvernér státu vydal provolání k lidu, aby se v určitou neděli modlil k bohu za seslání deště, který na vzdor tomu se nedostavil, divili jsme se tomuto podivnému překročení úřední moci prvního úředníka dotyčného státu. A když president Wilson ustanovil neděli 4. října, jako den modlení za mír v Evropě divili jsme se ještě více. První člověk této veliké republiky, zasedající kde druhdy býval Washington, Jefferson, Lincoln, Grant a jiní posílá své "dobré občany do kostelů na modlení. "A kam mēdle hnouti měli jsme se my, kam měli jsme jít my svobodomyšlní, abychom rovněž byli "dobrymi občany"? V Čechách, v Rakousku a jinde pořádají katolíci celá procesí, modlí se nyní již jen za mír, co zatím představitelé jejich jim ženou nejlepší jejich syny na jatky i v Rusku a v Němečích modlí se rovněž, ale pouze "za vítězství jejich zbraní"; Rusové vlečou na bojiště všeliké své "ikony", aby tím spíše zvítězili, kdežto ve Francii a Anglii spolehají na "ten kus olova a jíeny děl" a Belgičané "prosí boha svého o pomstu za všechnu tu zkázu německou na jejich chrámech a p." Jaká to směsice podivné zbožnosti a do té přišlo ještě "to naše modlení" v zemi, kde honosíme se ústavou, zaručující všem stejná práva a volnost bez rozdílu a rozluka církve od státu má býti úplnou. A vidíte, jako v Kansasu tehdy dešť nepřišel, tak také nepovedlo se našemu presidentovi a všem těm jeho "dobrym občanům věřícím" vymodliti kýžený mír, který žel nastane asi teprve pak, až se podaří "vládcům z boží milosti" vymlátit ty své národy na vzájem ještě více

Od té doby co vypukla válka evropská nedostáváme z Čech ani časopisů sokolských, ani jiných publikací odborných, vyjma listů, které dosud nebyly zastaveny a přináší každou "blbost" diktovanou vládní kanceláří tiskovou. Rozumí se, že píše se tu jen o samém rakouském "vítězství" a naprosté loyálnosti českého lidu k trůnu Habsburků atd. atd. Dopisů přichází rovněž jen málo a ty co dojdou jsou samý jen nárek na bídu, která zeje naším tam doma v tvář, na ty ohromné oběti na statecích a krvi, které žádá sobě hrozná válka Ze sokolských kruhů dostali jsme jen několik lístků o narukování našich a jeden dopis našeho předáka, jenž píše mezi jiným: "O válce tu nevíme mnoho, jen víme, co jsme již lidu poslali na Jih a do Haliče a jsou mnozí bratři i starší, již musí konati různé hlídky, kdežto cvičenců ztratili jsme mnoho. Jaká nás čeká budoucnost těžko vzpomínat, všude jen bída a utrpe-

ní kolem nás. Válka dolehla na šiky naše kruté a Česká Obec Sokolská věnovala skoro celé jmění na lazarety a akci pomocnou, bratři i sestry všude pomáhají i na venku o žních byli a to všechno nepřátelům našim Němcům a klerikálům nestačuje, stále to Sokolstvo osočují a úřední kruhy popichují, aby nás zničili. Dosud stojíme pevně, hledíme si výchovy dorostu našeho, sester i těch doma zůstavších, pracujeme poctivě bez záludu, bez politických tahů a nějakých tajných spádů, ale všechno to se nechce vidět a pangermáni i klerikálové rukou v ruce jsou proti nám i každému trochu volnějším projevu, buď již v našich listech, aneb společích. I naše strana již postižena byla zastavením listu Na listy z Ameriky se dává dobrý pozor, tak "Sokol Americký" čte se pilně censurou a číslo minulé již jsem nedostal, kdežto pro srpnové si "páni" přišli po odevzdání. Neposílejte a nepodnikejtež tedy prozatím ničeho, co by mohlo zde propadnouti konfiskaci a po případě použito proti věci naší a našim lidem. Znáš, jak to chodí za poměrů normálních a proto, budeš-li psáti, mějž na zřeteli vážnost okamžiku. Že zahájili jste sbírky, jest čin na nejvyšší humanitě, však i zde děje se vše možné na odvrácení nejhoršího . . ."

Bratřkové naši, polští Sokolové odbyli si svůj slet a závody minulého měsíce v Buffalo. U té příležitosti odbyl se rovněž sjezd polských lékařů amerických. V tom ohledu nutno Sokolstvu polskému vzdáti chválu, jako i proto, že dovedou na sebe upoutati i silně hlavně tisk americký a odborný, ale jedno jest podivné, že hrají si na "vojáčky nosí flinty a bodáčky", mají své "vojenské ležení" a nežli jdou ku práci tělocvičné i "svou polní mši!" Tohle "vojenské zřízení" teprve od nedávna dostalo se do jejich řad a co při tom nejlepššího, že asi ku "záchrance veliké Polsky" nebude třeba, protože o to se jim stará nyní Rus — ten nenáviděný "moskal". A stará se tak důkladně, že starý pán ve Vídni dostává z toho silné chvění rukou i nožiček.

JEST HAVLÍČEK NÁŠ ANEB JEJICH?

Katoličtí "Orlové" vzali nám Sokolům všechno, co se vzíti dalo, vzali nám Tyršovu soustavu, vzali nám kroj, ba vzali nám demokratického Fügnera, ano zhyzdili nám i náš monogram sokolský a tvrdí nestoudně dnes, že jako Tyrš, tak docela prý i Havlíček jest jejich a toto tvrzení své "černí páni" hlásají na svých sletech a opodstatniti se snaží slovy Havlíčkovými, psanými v "Epištolách", určených pro široké obecnstvo.*) Překrucují jako obyčejně a citují jen právě ty věty, jež se jim hodí, aniž by dbali vlastního smyslu celku toho či onoho verše a po případě článku a zúmyslně přehlízejíce jeho epigramy, to jest prvou skupinu nadepsanou přímo "Církvi", honosí se vírou toho, jenž co nejvíce útočil proti potlačování rozumu, křesťanské pokoře a božské autoritě. O Tyrši nejednokrátě snesli jsme doklady o jeho nazírání na zpátečnictví,

*) Viz dopis z Detroit v tomto čísle.

o jeho výsměchu "neomylnosti papežské" a o tom, jak antiku nám dával za příklad a Helladu pohan-skou. A jako Tyrš, filosof, začasť cituje Darwina, tak i Havlíček s plnou silou a opravdovostí své nezdo-lné povahy vždy hlásal zásady naturalistů a mo-ralistů věku osmnáctého, ano byly doby, kdy i ná-hledy našeho Klácela spolu s ním sdílel u věcech víry a jeho projevy náboženské zreadli se již v mno-hém útoku soustavného nacionalistického myšlení novověkého na theologickou orthodoxii, jakž již v denníku jeho čtete z roku 1841.

Tak 19. března řečeného roku o matčiných jme-ninách alumnus Havlíček již nemůže se modlit. "Cit pudil mne," píše sám, "modlit se — rozum za dětinství to vyhlašoval. Může modlitba tvá, ptal se, jakou změnu v opravdovském světě způsobit?" Nemodlíš se jen pro své uspokojení? . . ." A ještě pobývá v semináři, Havlíček téhož roku 1841 nap-sal si svou novou konfes, jíž vnitřně nadobro se rozešel s církví, ke které vnější formou potud nále-žel. Věří v něco jako boha, prapříčinu veškeren-stva, ale odmítá všechno rozumování o jeho vlastno-stech, poněvač je marné. Věří v Krista, jestli jaký kdy byl, ale jen jako v člověka, učitele lidství, jenž pouze obrazně se nazýval synem božím. Doufá, že duše lidská je snad nesmrtelná. Mimo to však Ha-vlíček nedoufá v nic, vše věřiti přikazuje církev, zejména zamítá nauku o odpuštění hříchů, poněvač kdo se domnívá, že bůh zatracuje a odměňuje jako lidé, ten se božstvu rouhá."

Již z toho vidíme, že Havlíček, jako zakladatelé naší republiky, byl deistou a protože znal práce New-tonovy, Humeho, základ Kantův, odeírkemnil se zrovna tak jako všichni druzí svobodní myslitelé té i starší doby a hlavně náš Paine, Jefferson a Frank-lin. Znal je i práci jejich, začasť ve "Slovanu" o zřízení veliké naší republiky psával v dobách po-zdějších a vedle jiných soustav filosofických oživ-lých za oposice, zůstal věren tomu svému neznabož-ství a cheete-li, nevěře, do konce svého života. Že v době, kdy umíral a mozek jeho obestřen byl váž-nou poruchou, povolán byl k němu kněz, nerozho-duje nikterak. Tolik ostatně o každém vynikajícím nevěreci vždy knězi lhali.

V celé jeho činnosti a ve všech pracech tendence proticírkevní stala se Havlíčkovi druhou přirozeno-stí a tu jen směšné, kdyby nebylo nanejvýš drzé, když "páni páteři", "Orlíků" předáci, ohánějí se nyní Havlíčkem, snažíce se porušiti vše to, co nám, jako lidem svobodomyšlným, na tomto bohatýru jest nejposvátnějším! Celý postup tvoření Havlíčkova jest namířen proti absolutismu vládnímu, poměrům církevním a náboženským vůbec. Po konečném roz-hodnutí a roztržce názorů Havlíčkových, jež vedly k vystoupení ze semináře, péro jeho a celá mysl vol-ná obrátila se k tepání klerikalismu, katolické po-věry a vládní hierarchie, a nyní přichází sluhové této pověry, aby namluvili lidu, že Havlíček byl vlastně jejich!

Jak byl jejich, stačí právě podívati se na pů-vodní rukopis Havlíčkův, chovaný v bibliotece Mu-sea království Českého a přečísti si hlavně ty epigra-

my, jež až dosud se zachovaly v sešitku z roku 1845, s nadpisem: "Jehly, špičky, sochory a kůly, stesal zkoval, zostřil, sebral k vůli vojně s hloupostí a zlobou místo šavel Borovský Havel."*)

Stačí jen několik ukázek a jsme si jisti, že zajde na příště chut' všelikým těm starostům našich ubohých "Orlíčků", ze St. Louis, Detroit a odjinud, aby dovolili si przniti památku našich velikých českých lidí, počínaje od Husa až k Havlíčkovi a p. My jim jejich Drozdy a těm podobné veličiny nezávidíme, ale na naše pevné charaktery a bojovníky rozhodně jim ani "posvěcenou rukou římskou" sahati nedovolíme. Tož zde první pilulka, pod názvem: "Nedůstatečnost":

"Dokazují kněží z plných plic,
že náš rozum po tom rajském ovoci
za moc nestojí bez boží pomoci —
Věřím páni! věřím ještě víc —
že Váš rozum i s tou boží pomocí
nestojí za nic."

Tohle s tím rozumem mohlo by se konečně i týkati našich "světél katolických od Hlasu" a bojovného pana pátera Dostala, o jehož "krasomluvě" o sletu v Detroit na jiném čtete místě. Aby se pak páni z toho nikterak vytáhnouti nemohli, řekneme si co soudí Havlíček o důkladnosti jejich víry katolické přímo:

"Oj! raduj se, katolická chaso,
máme boží krev a boží maso:
ještě boží střevo — potom na letnice
bude dělat papež boží jitrnice."

Musel to být dojistá velice povedený katolík a věřící člověk, jenž před bohem a před lidmi takto dovolil si psáti o víře katolické, papeži a jeho sledovnících, aniž obával by se zatracení. Ostatně proč by se bál, když již sám v "Evangelium sophisticum" prál do slova:

"Atheistou bud'! tot' víra jistá:
Pán bůh sám je také atheista."

A jestli ještě tohle nestačí, jestli nedokazuje co o sobě Havlíček sám tvrdil a za co sám se vydával, pak věru, že budeme věřiti slovům "ctihodného pastýře" ze St. Louis, že ti svobodomyšlní jsou opravdu všichni lháři. Jenže oni náhodou ví co čtou:

"Sophistika. (Rozumí se, že čertova.)
"Proč bych nesměl býti atheistou?
však nás pán bůh tuto víru čistou
učí, sám všem špatný příklad dává,
an krom sebe boha neuznává."

Takových a podobných silnějších epigramů mohli bychom snést tu celou řadu. Mohli bychom citovat Havlíčka, jakž přímo dí: Nenít' bůh a císař nemá být," ale k čemu to. Naším podali jsme důkazů dosti o tom, aby dovedli pověditi "černým pánům", zač je toho loket, aby ukázali jim, že na "slunce s máslem na hlavě" třeba plešatě, těžko se leze a kdo

si dovolí obyčejně špatně pochodit. A ještě jednu poslední pilulku pane Dostal a pak již jen dobré zažití:

"Bůh, náš otec, pro chování
deset nám dal přikázání,
ale církev, naše mát',
zkrátila je v jedno: "Plat'!"

"Poesie musí býti pravda," jsou vlastní slova Havlíčkova, mučedníka brixenského, toho velikého českého člověka, jenž nade vše miloval svůj lid a epigramy své vtípem a satyrou bohaté psal právě pro tento lid, jehož uvolnění od absolutismu církevního si přál a jako racionalistický deista, káral všechny chyby a přechmaty kněžské i církevní. Těmito chybami obíral se též v "Epištolách Kutnohorských" z roku 1851 i líčil nauky náboženské oproti zřízení církevnímu katolíkům a konečně i pravoslavných. Vysmíval se jim a dovolával se ideálů prvokřesťanských, šel až k zásadám doby husitské a sjednocení národa. Ale i to již sám takto vysvětlil:

"Mně zajisté," praví Havlíček, "svatá je víra upřímná každého člověka i v tom případě, kde ji pokládati musím dle svého přesvědčení za pošetilou, neboť umím oceniti ten pokoj duše, tu mnohou utěšenou chvíli, kterých člověk nabývá pevným náboženským přesvědčením... "Před bohem jsou všechny víry stejné pravdou..." "To, kterak člověk opravdu a upřímně smýšlí o původu a účelu světa a o svých povinnostech, to jest jeho náboženství." Teď víra je jen věc citu a svědomí, vnitřního přesvědčení jednotlivce, je privatissimum, jehož předpisovati neb omezovati nemá ani církev, ani společnost, ani stát. A druhá stránka věci: "Kdo jednou," praví dále Havlíček, "svobodu a právo člověčenstva postavil na svou korouhev za heslo, kdo se dal do boje proti všeliké libovůli, proti všelikému utiskování, ten nesmí snad jenom v jiných dopouštěti libovůli a utiskování: neboť jedna nepravda ze sebe rodí na tisíce jiných a jedna libovůle zmaří na tisíce práv. Tak také pravda, svoboda a právo v politickém a národním životě neobstojí bez pravdy, svobody a práva v náboženském... Církevní absolutismus jest poduška světského, jeden s druhým stojí, jeden s druhým klesá, a kdo dovede otrásti sloupem libovůle a absolutie církevní, zboří jistě i politickou."

Čili, jak Durdík praví: "Havlíčkovu náboženství vlastní stálo úplně mimo jeho reformního pořádku církevního a tento pořádek byl podstatnou částí obecného jeho pořádku kulturního. Lidovost, demokratičnost života občanského, šla mu rukou v ruce se zlidověním, zdemokratičením řádů církevních v té době. "Jemu lidskost byla nade vše, bratrství a rovnost i volnost naprostá a vždy pokrok na zřeteli máje, "pravého kněze s blahem lidu si spojoval." Od Říma nikdy neočekával nic dobrého a od sluhů jeho rovněž mnoho si slibovati nemohl po zkušenostech svých v semináři, kde poznal celou tu bídu kněžskou v plné nahotě, všechnu tu lež, přetvářku a licoměrnost. Havlíček jako Dobrovský studoval Voltaira, jako Jungmann znal Lockeho, jako Klácel dovedl oceniti dílo Painova a již z toho ohledu byl

*) "Epigramy", Knih. Liter. Kroužku v Chicagu. Sv. V.

a musel býti vždy a ve všem proti duchamornému principu církví všech a katolické zvláště.

Všechno to co povídal dále pan páter v Detroit o Podlipném jest čirá lež, jako každé káně u nás ví, že demokratický Tyrš a Fuegner věřili pouze a jedinně v pěstění těla, nikoliv v nějaký život posmrtný a záhrobní "cíle" — jichž podle katolíků dožije se jen domnělá duše a nikoliv tělo hmotné. Překroutit citáty, drze lhát, falšovat vše co sokolské a přispůsobovat si na své "katolické brdo" "černí páni" a jich nohsledové vždy dovedli, ale jak vysvětlí nám co psávali proti nám před lety, nežli ještě "Orlíky" své založili? Lhali tehdy, či lhou dnes, aneb lhali tehdy i dnes? Jen čtěte co našli jsme v "Hlasu" z roku 1890, kde píše se mezi jiným:

"Pod rouškou národní zmocňuje se nevěra sokolských spolků, které téměř ve všech českých osadách rozkol mezi katolíky zasévají a mládež naši do svých tenat lákají. Těloevik, ten d'áblův vynález, proti účelnosti života člověka věřího staví a rozmach náboženský zlehčují. Poslání, jež leží za hrobem, v životě posmrtném a v radostech nebeských pozemskými rozkošemi nahražují i požítky, hříchem a bédou. A přece Bůh náš zvěstovati kázal, že tělo hmotné jest jen smrtelná nádoba, zdroj hříchů a nečistoty. Jsouc pěstěno a hýčkáno, kypí jen hrubými vášněmi a odvádí člověka svojí smyslnou rozkoší, žádostmi a lačností od myšlenek na smrt a na poslední cíl nebeský i důvěru v Boha nejmilostivějšího...."

Jak se to rýmuje? A jak opodstatní zakládání klerikálních spolků orelských, které podle toho jsou nejnesmyslnějším a nejprotipřírozenějším výmyslem, jaký se v řadách žoldnéřů pověry vůbec mohl vyskytnouti! Dobře dí tu Chaloupecký: "Nejzákladnější myšlenkou těloeviku jest: "tělo jest mé všechno!" Tělo jest nositel zdraví, nositel inteligence, nositel mravnosti. Není ničeho lidského mimo jeho tělo. Zánikem hmotného těla končí definitivně a na vždy zánik jednotlivce. Proto moderní gymnast tělo pěstí, neboť ví, že jím pěstí si úrodnou základnu, na které teprve květy mysle tvorby mohou vyrůst. Těloevik jest idea sama v sobě zásadně pokroková a protináboženská..."

OTEC A SYN.

Poštětilo se nám získati právo na úpravu vzácného díla výchovného, jakž napsal Dr. Winfield S. Hall i hodláme přinášeti na místech těchto, aby rodiče si přečetli, svým dětem pověděli a po případě dle toho, jakž staré jsou, nechali je přečísti. Pořídili jsme za tím účelem, abychom dali příležitost našim vychovávati své děti ke zdravému a mravnému životu. Otcové a matky mají povinnost, poučiti své děti rovněž i o jevech, jež souvisí s životem po hlavním a tu musí se začíti správně i pokračovati soustavně, již vzhledem na to, že každé období života vyžaduje zvláštního povšimnutí. Podle toho jsme také dotyčné rozpravy rozdělili i nadějeme se, že i v tom ohledu podaří se listu našemu vykonati kus dobré práce. Jest psáno srozumitelně, slušně naprosto a tak, že jistě bude líbiti se všem těm, již článků podobných již dávno v listě našem si přáli. Nejprve sáhne k rozpravě, jež hodí se pro hochy ve stáří deseti

až patnácti let. Jest psáno ve formě povídky, však hluboce je založeno a odborně zcela správně.

Dr. Winfield S. Hall:

Jenníkovy prázdniny.*)

Jan, syn lékaře, vypráví otci, co všechno viděl o prázdninách na farmě strýce svého.

I.

Dr. Dawsona, 12 letý syn Jan byl na neděli doma. Po celý týden prodléval na farmě svého strýce Jiřího. Bylo ujednáno, že stráví tentokráte celé prázdniny jarní na strýcově farmě a na sobotu vždy, že domu se podívá, aby v pondělí opět odejel.

Jenník byl již dříve prodléval na farmě strýcově, ano byl tam před dvěma lety celý týden. Když mu otec pověděl o svém plánu, radost Jenníkova neznala téměř mezí. Snem jeho života bylo, aby mohl zůstat na farmě strýcově celé leto. Ku konci prvního týdne jeho sestra Markéta, vyslovila se, že bratr trochu povyroste, kdežto otec a matka shledali ku svému uspokojení, že hoch, nejen sesílil, že zčervenal mu tváře, ale že rozhodně měl výtečnou chuť k jídlu. Po nedělním obědě Dr. Dawson prál:

"Co říkáš Jene, abychom se prošli spolu trochu parkem?"

Rozumí se, že Jenníkovi se velice zamlouvalo. Otec začasť bral Markétu i Jana s sebou na delší procházky v neděli odpůldne, kdežto jindy vyjížděli si ven celá rodina. Hochovi nemálo lichotilo, že tentokráte měl s otcem jít sám do parku i považuje to za jakés vyznamenání, byl na toto rozhodnutí otcovo jen hrd a celý št'asten. Markéta podívala se na otce jaksi s údivem, že by ji měl tentokráte pomínouti a vidouc otce s bratrem odcházeti sotva potlačila slz. Jakmile však odešli vzpoměla si dnů minulých, utěšující se:

"Jak hloupé by bylo, kdybych očekávala, že musím být vždy a ve všem. Na jaře Berta a já byly jsme účastny každé soboty ráno poučení, jemuž Jenník také nebyl přítomen a proto jest jen správné, jestli nyní bratr získává péči otcovu."

"Jenníku," povídá lékař, když byli kus cesty, "co se ti na venku nejvíce tak zamlouvá?"

"O jet' velice zábavné," odvětil Jan.

"Vím, žeť zábavy hojnost; však mnohé kratochvíle i ve městě jsi užil!"

"Ano, jenže ve městě jsem stále ve škole, vyjma soboty a neděle."

"Ach tak, tedy okolnost, že nemusíš do školy se ti nejvíce zamlouvá?"

"Ne tak otče, není pouze to, že nemusím do školy, neboť jak víš rád do školy jdu a mám dosti dobrých známky skoro ze všeho."

"Dobrá," prohodil otec, pokyvuje spokojeně hlavou, "pověz mi však co zajímá tě nejvíce. Jsou to snad stavby, ploty? Či lívanečky se syrobem, sklenice dobrého a čerstvého mléka, čerstvá vajíčka a věci podobné?"

"Ne, tatínku, tyhle ty věci máme i doma a zrovna tak dobré jako u tety Marie. Ale, abych ti pravdu

*) S laskavým dovolením spisovatele a vzdělavatelného a zdravotního odboru A. J. L.

řekl nejvíce mně zajímá na té farmě vše co živé. Tak strýc Jiří nechá mně s potahem ráno zajeti do polí a v poledne zpět. Někdy také svěří mně otěže, když jedeme do města a zpět; koníčky mám nesmírně rád. Pak tam mají pěkného ovčáckého psa a s tím jdeme na večer vždy sehnat dobytek. Krávy a telátka se mi také líbí. Mimo to máme též několik králíků a kočku. Ta je pořád v domě, kdežto větší kočky pěkné hnědé barvy jsou ve stáji. Pak jest tu ptactvo. Páreček čermáků staví si hnízdečko v jabloni za domkem, blízko dveří. Pak jest tu mnoho slepic, krocanů, t'opek, husí a mnoho jiného živého a to vše mně zajímá."

"Všechno cos jmenoval," pravil otec, "jsou zvířata. Což pak nemáš rád stromy a keře —"

"Ty již neprojevuji tolik života," odvětil Jan. "To víš, že jdu rád do lesa a přináším si odtamtud různé lístky a mnohé květiny pro tetu. Ona je má tak ráda a kdykoliv přinesu kytici, voní k ní a libuje si: "Jak libá to vůně." Mně se zdá, že vůbec ani nevoní, ale teta stojí na svém a říká, že voní lesem a polem. Obyčejně zastrčí kytici do nádoby nějaké a postaví na stůl."

"Podle toho vše živoucí tě poutá hlavně," prohodil lékař. "Není divu, že hoši mají rádi to co živé, sami jsou plni života! Jet' zcela přirozené. Však nieméně bych rád, abys mi povídal vždy, v neděli, když jdeme si takto na procházku, co jsi objevil v tom živém, jakž na farmě se nalezá. Těšilo by mně, kdybys se snažil a vynášel, jak to živé vlastně počalo růst, jak počalo vůbec, čím se živí a jak potravu své dosáhne, když jest ještě hodně mladinké, to jest když jsou to kytíčky a ta zvířátka ještě mlád'átka, čili abychem tak děli, když jsou ještě dětičky. Musíš vše pilně pozorovati, musíš dobře i naslouchati, musíš i někdy více uvažovati a přemýšleti, ba budeš míti třeba i hodně otázek a vyptávání se strýce i tetičky, ale nevaď. Jen je mnoho neobtěžuj zbytečnostmi a raději sám přemýšlej, všechno si dobře prohlédni a až budeš v neděli zase doma, pověz mně cos vypozařoval i pohovoříme si o tom. Avšak, abych nezapomněl, jestli pak víš, jak se rodí kuřátka? Máte tam na farmě dojistá nějaká."

"To víš, že máme, minule se jich vylíhlo dost a teta odnesla jejich maminku, kvočnu, do zvláštní přihrádky na dvorku a kuřátka dala k ní, když z hnízda je vybrala."

"A jak se dostala ta kuřátka do hnízda?" ptal se otec.

Jenník se usmál a sebevědomě podívav se otei do obličeje, prohodil: "O tatínku, ty si myslíš, že nevím; vždyť vylíhla se z vajec. To vím již dávno."

"Co tím myslíš, že se vylíhla?"

"Ptáš se jestli vím, aneb se chceš přesvědčit?"

"Ptám se, protože chei vědět, jestli znáš a doveďeš-li mi pověditi správně i vysvětliti?" odvětil otec.

"O tot' jiná," řekl hoch. "Tak nejprve slepice snese vejce; potom, když jich má asi tučet, aneb čtrnácte, zůstane na hnízdě sedět ve dne, v noci. To trvá tři neděle i zahřívá je tak. A pak se začnou líhnout, jak teta povídala a kdyby slepice z nich sesko-

čila dříve, tak se vejce zastudí a drobounká kuřátka umřou, nežli se vylíhla."

"A mají všechna vajíčka v sobě kuřátka?"

"Já nevím," odpověděl Jan, "ale mám za to, že mají."

"Až se vrátíme domů, zajdi si do kuchyně, rozbi jednu vajíčko a přesvědč se, jestli je v něm kuře."

"O ne, to ve vejci nebude, aspoň ničeho co by podobalo se kuřeti. Takové kuřátko začne růst teprve pak když kvočna, čili matka, vajíčko zahřívá na hnízdě. Jenže tu musí něco být z čeho začne kuře růst."

"A všiml jsi si někdy co to je?" ptá se lékař.

"Ne, na to jsem nikdy ani nevzpomněl," prohodil hoch upřímně a s podivem, že jej dříve nenapadlo.

"Jakmile přijdeme domů, jedno vajíčko rozbijeme i podíváme se, zda-li bychom tam nenašli něco z čeho vlastně kuře se líhne, roste a povstává. A jestli pak má teta zrovna nasazená?"

"I má, nasadila pod jednu kvočnu v sobotu, jednu ve středu a ve čtvrtek a minulého týdne bud' v pátek, aneb sobotu."

"Požádej tetu, aby byla tak dobrá a rozbila z každého hnízda nasazeného jedno vajíčko i ukázala ti, jak se kuřátka líhnou a vyvíjí."

"Pochybuji tatínku, že by teta udělala. Ona totiž nasadila vejce, jichž tučet stojí prý tři dollary a mimo to má napsáno v knížce, která kvočna sedí na kterém hnízdě, na kolika vejcích a jakého jsou tyto druhu."

"Na to jsem nevzpomněl," prohodil otec. "Budeme tedy muset udělat jinak. Máte tam na farmě dost jiných vajec a ty nejsou tak drahé, není-liž pravda?"

"O, to máme a sice ta, jež určena jsou do kuchyně. Ale já ti povím tatínku co udělám. Mohl bych vzít jedno z těch vajec — ta jsou rovněž dobrá a čerstvá — poznamenat si je, a po případě vzít jich více, i požádat tetu, aby vsunula je kvočně k těm druhým do hnízda. Později bych je mohl rozbít a snadno se tak přesvědčit."

"To je dobrá myšlenka. Dá se snadno udělat; rozbiješ jedno vejce po dvou dnech, jedno po třech dnech a jedno za pět až šest dnů. Toto pozorování však nezaměstná tě tolik, abys nepodíval se rovněž do lesa, na louky, k potůčku i přesvědčil se, jestli bys nenašel nikde o tom doklady, jak žáby se líhnou, jak ryby rostou a želvy se vyvíjí, čím se živí, jak pokračují a jak vše jde to v přírodě kol stavení i ve stáji a co tu se děje mezi různým živočišstvím."

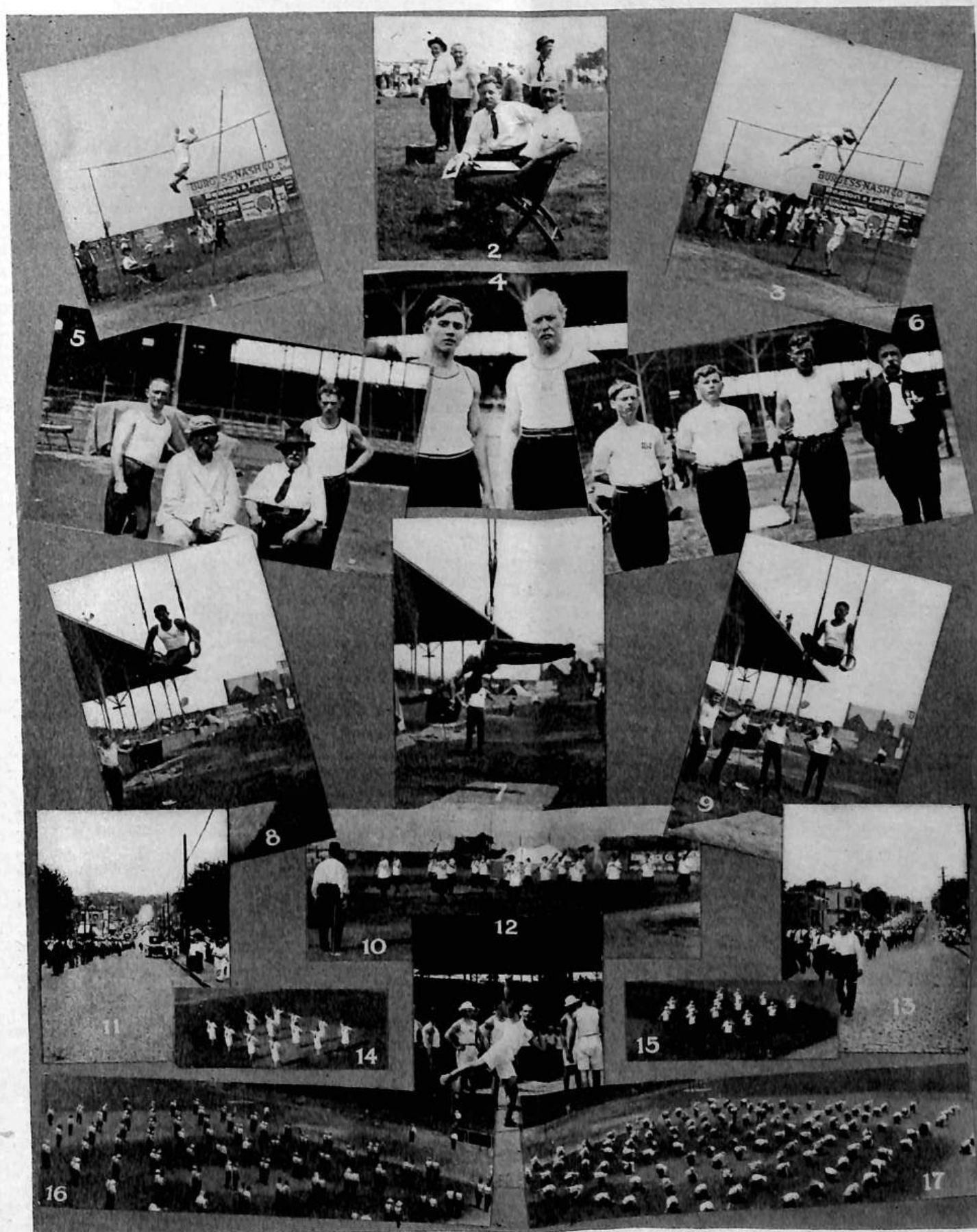
"Tot' znamenitá myšlenka," zvolal Jan. "Však se již přičiním, budu pozorovati a co najdu to povím ti tatínku příští neděli."

Došli domů. Prvá cesta vedla ihned do kuchyně, kde lékař vzal čerstvé vajíčko do ruky a rozbil je pozorně i ukázal synovi, že na vřehní ploše vajíčka nalezá se malý kroužek a v tom, že povstává život kuřátka, odtud že se vyvíjí.

Veřejnosti služ — když ti nadají — pracuj znova a s napjetím sil veškerých, neboť děti tvoje a pokolení celé aspoň pozná čeho se uvarovati nutno.

SLET A ZÁVODY V OMAZE, NEB.

1. Br. Kříž, New York. 2. Soudcové br. Štětka a Holas. 3. Br. Fr. Jirásek, Cedar Rapids. 4. Slovanská Lípa, br. Holec a syn. 5. Br. Veselý a syn. Br. Wokál a syn. 6. Borci z Plattsmouth a br. Blatný. 7. Br. Křišťufek. 8. Br. Stránský. 9. Br. Křišťufek, Plzeňský Sokol. 10. Sokolky Tábor. 11—13. Průvod městem. 12. Br. Krátký, Chicago. 14. Plzeňské Sokolky. 15. Omažské Sokolky. 16. Nástup k závodům. 17. Cvičení Sokolek.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

A. Haller:

K OTÁZCE SOUDCŮ.

Kdo dovedl by rozřešit otázku soudců pro závody naše tak, abychom dospěli již jednou k tomu, aby soudilo se o závodech našich jednotně a správně, ten vykonal by kus krásné práce a zapsal by se zlatým písmem v srdce všech našich boreů. Jest stále stejná kapitola s níž setkáváme se na tomto místě po každých závodech, jejíž souhrn vyznívá vždy v jedné a stejné stížnosti: "Nedostává se nám dobrých soudců!"

V ohledu tom nejsme na tom sice o nic hůře, nežli kdekoliv jinde, však ani ne lépe, nežli kdekoliv jinde. Stížnost na soudecování, mohlo by se říci, že jest světová aneb také internacionální. Ta vyskytuje se o každých závodech vždy a všude, at' již jest to o závodech našich zde aneb i v Čechách, při závodech sokolských aneb i jinonárodních. Kořen zla leží snad nejspíše v závodech samých, a pak v tom, že všichni nemohou býti vítězi, někdo musí též prohrát a většinu nářku na soudce slyšíme obyčejně od poražených, často ovšem stížnosti neoprávněné, někdy však též oprávněné zcela. Povinností naší pak, aby pokud v moci naší se nalézá, snažili jsme se docílití nápravy ku spokojenosti těch, kdož nejvíce trpí následkem nedostačitelných sborů soudecovských.

Známo mě velmi dobře, že T. O. N. J. S. měl nejlepší vůli sestavit soudecovský sbor pro poslední závody N. J. S. co nejlepší a přec nedocílil toho jak by si byl každý člen přál. Obtíže s jakými výbor setkával se při výběru soudce byly nemalé a myslím, že nebude na škodu, když poukáží hned na tento počátek práce, od něhož dobré sestavení soudecovského sboru v míře nemalé závisí.

Jak známo, navrhuji jednoty ze svého středu členy za soudce. Když T. O. rozeslal výzvu, aby jednoty ohlásily počet boreů k závodům a aby též i soudce své nám doporučily, tu přihlášky boreů nechaly čekati na sebe takřka až do dne závodů, za to však přihlášky soudců daly se rychle a T. O. měl v rukou v brzkou přihlášených aneb doporučených

soudců více nežli přihlášených závodníků. Jelikož usneseno bylo, aby sbor soudecovský sestával z dvaceti členů, mohlo by se myslet, že bylo tu z čeho vybírat, když soudců doporučeno bylo čtyřikrát tolik, co jich třeba bylo vůbec.

Kdo vezme seznam soudců, pro závody omažské ustanovené, sezná, že velká většina z nich jsou bratři, kteří jsou mezi námi známí jako staří závodníci a cvičitelé. A tu dovolím si říci, že většina z nich jsou i dobrými soudci a pakli průběh práce jejich neuspokojil všechny borece a řekněme bez obalu, že ani ne blízké pozorovatele, pak nutno příčiny toho hledati jinde. T. O. věděl dobře, že při výběru soudců nezachová se všem dobře, to tušili mnozí z členů jeho. Že se neklamali, toho důkaz nachází se v čísle minulém. Však takové věci se špatně čtou a na mě není, abych na ně odpovídal, však co z článků podobných pro výstrahu sloužiti by mohlo, toho rád použiji.

Sám ku příkladu rád doznávám, že mnohý navržený soudce nebyl ustanoven, ač vědělo se dobře, že schopným úplně. Proč? Odpověď jest snadná. Ne každá jednotka má stejný počet schopných členů pro soudce. T. O. nemůže však jmenovati všechny soudce jedné jednoty, byt' i každý navržený byl sebeschopnějším. Náklad na závody nesou všechny jednoty N. J. S. Mimo toho ty jednoty, které družstva k závodům vysílají, nesou další oběti dobrovolně a proto nutno bráti ohled k tomu, aby i v soudecovském sboru přiměřeného zastoupení se jim dostalo. Na vysvětlenou uvedu zde malý příklad. Bratrská jednotka z New Yorku navrhla za soudce šest svých členů, z nichž jeden každý jest úplně schopen místo soudce zastávati. Po uvážení všeho, usnese se, aby z New Yorku povolání byli za soudce bratři dva. Ze šesti vyběrou se dva. Na které z těch šesti má volba padnouti? T. O. věří, že všichni navržení jsou dobří Sokolové, doporučení jednotou svou. Osobnosti jsou tu věci vedlejší. A výsledek toho? Čti dopis br. Kleina v čísle minulém.

Pro T. O. jest to mrzutá věc, když nemůže za soudce ustanoviti Sokola, o němž se ví, že byl by schopným soudcem, tak jako bylo tomu v shora uvedeném případě. V případech jiných doporučili nám jednoty celou řadu soudců, závodníka však nepřihlásili ani jednoho. V případě tomto opět mnohý z navržených byl známý, dobrý soudce — však co mohlo se dělat, když nedostávalo se ani dost míst pro jednoty ty, které závodní družstva přihlásily. Ono se sice řekne, že takový soudce, od jehož jednoty nikdo na závodech podílu neběře, byl by soudce nejlepší a to snad i právem vším, však T. O., který tak by usoudil, brzy by se musel poděkovat. A tak opět mnohá dobrá síla uplatnit se nemohla. Kdyby každá jednotka, která pro závody soudce navrhne, musela též vydání s vysláním jeho krýti, nenavrhovalo by se jich tolik a pak navrhovali by se snad pouze ti nejšlechpnější, ač připouštím, že i toto mělo by svou stinnou stránku. Budiž mě dovoleno podati zde malý přehled toho co stojí N. J. S. soudecové ku počtu boreů Žup našich.

Župa Východní vyslala 29 boreů, z ní ustanovení byli soudecové 3, jichž náhrada byla \$280.00.

Župa Severovýchodní vyslala 15 boreů, z ní ustanovení byli soudecové 2, jichž náhrada byla \$117.00.

Župa Střední vyslala 71 boreů, z ní ustanoveno bylo 6 soudců, jichž náhrada byla \$200.00.

Župa Západní vyslala 40 boreů, z ní ustanoveno soudců 6, jichž náhrada obnášela \$68.00.*)

Kdo posoudí číslíce pozná snad jak T. O. počítal, aby dostalo se Župám zastoupení přiměřeného a zároveň aby ušetřil pokladnu naší pokud možno nejvíce a při tom sestavil

*) Z ostatních Žup počet boreů byl nepatrný a soudecové z nich stanovení, aby bratři ti čerpali poučení pro pořádání sletů a doma zkušenosti své uplatnili.

vil soudcovský sbor z bratrů schopných pro vyplnění skupin soudcovských i věřím, že soudcovský sbor skládal se po většině z bratrů schopných a pakli celkem práci jich uspokojení jsme nebyli, pak jak předem jsem řekl, příčiny toho nutno hledati též jinde, a nesvalovati všechnu vinu na jedince samotné.

Jak dobře známo nám všem, bývá u nás zvykem sestavovati skupiny soudcovské pokud možno z bratrů různých jednot a tu stává se často, že v jedné skupině soudcovské zasedá jeden bratr, řekneme třeba z Baltimore a druhý z Omahy neb podobně, to jest z jednot třebas tisíce mil od sebe vzdálených. To sice nemělo by míti žádného vlivu na souzení, jelikož cvičení provádí se tu jako tam. Upříti se však nedá, že jiným měřítkem počítá se a soudí u různých jednot, v různých částech Unie. Důkazů o tom mám dosti na ruce a každý mohl přesvědčiti se o tom i při závodech posledních. Tato různost náhledů soudců jedné skupiny zavinuje, že po přečvičení výkonu trvá soudcům příliš dlouho, nežli na úsudku se dohodnou.

Byl jsem svědkem, kde skupině soudců trvalo šestnáct minut, nežli na známcu volného výkonu se dohodli a to nebyl případ ojedinělý. Při tak zdoluhavém souzení musí mnohé soudcům ujíti. Než dohodnou se na počtu bodů sestavy, unikne jim představa provedení a než na provedení se dohodnou i těžko na stupni se usnesou, jelikož není možno, aby při tak dlouhém rokování celou sestavu v mysli uchovali. Viděl jsem sám, že ani při povinných výkonech nebyli soudcové s to, aby správně soudili provedení jednoho cvičence v poměru k druhému. Ku příkladu: cvičenec A. vykonal výkon povinný, soudcové soudí tu pouze provedení, jim však vezme to 5—8 minut, nežli se dohodnou. Po A. přijde cvičenec B. a vykoná tentýž cvik lépe nežli A. však po dohodnutí se soudců na provedení udělí mu o 2 až 4 desetiny bodu méně. Že jednalo by se tu o zámýslé skrácení cvičence A. jest nad veškeru pochybnost vyloučeno a jediné vina přičísti se musí dlouhému rokování těch čárek značících to neb ono pochybení při provedení při čemž celková forma provedení unikne a když nastoupí cvičenec druhý začíná se rokovati znovu, bez ohledu na měřítko, jakého při souzení předešlého cvičence se použilo. Věřím, že dobrý soudce nemusí dělati si průběhem cvičení poznámek, to jen od povšechné pozornosti ho odvrátí. Dle celkové formy provedení můžeme bezprostředně, t. j. takřka v zápětí říci, co cvičenec si za provedení cviku zasloužil. A jak na jiném místě jsem uvedl, správného souzení provedení dá se docíliti pouze tehdy, pakli body udílí se v poměru provedení cviku jednoho borce k druhému.

Velkou mrzutost vyvolalo u některých závodníků udělení stupňů na sestavy. Víme dobře, že každý závodník snaží se nacvičit sestavu volnou tak těžkou, aby sestava co možná nejvyšší číslici za stupeň mu vynesla. Chyby dopouští se mnozí tím, že volí sestavy těžší, nežli z pravidla hladee provésti mohou. Ku příkladu závodník na koni na šif doufá, že vsunutím kol odbočmo v sestavu zvýší si stupeň této. Jaké jest jeho zklamání, když sezná, že dostalo se mu druhého neb třetího stupně, kdežto on nejméně čtvrtý stupeň očekával. A když zeptáte se soudce proč tak nízko stupeň sestavy jeho ocenili, řekne se vám: vždyť on kolo odbočmo nekonal, to byly jen přešvihy a co můžem za stupeň na přešvihy udělat? T. O. vydal stručné pokyny pro soudce, však žel jen stručné a to pouze psané, které přečteny byly ve schůzi soudců. V těch mnoho toho scházelo a i pokyny pro případy podobné ve spěchu přehlednuty. Odporučoval jsem již dříve, aby pokyny pro soudce důkladněji se spracovaly a výtisky jich před časem mezi soudce rozdaly. Věřím, že když by podmínky souzení pro všechny soudce jednotně se stanovily a i závodníkům známé byly, že mnohemu nedorozumění by se předešlo.

Schůze soudců před závody odbyvané nestačí k tomu, aby v nich soudcům vše se vysvětlilo a aby i oni na všem společně se dohodli. Schůze takové obyčejně ve dvou neb třech hodinách spěšně a abych pravdu řekl i jen povrchně odbudou a pak při závodech hojně nedorozumění povstává. Jakkoliv vždy se ustanovuje, že po závodech soudci ve společné poradě se sejdou a žádoucí opravy k závodnímu řádu odporučí, nikdy se tak nestane a nestalo se tak ani po závodech posledních. Z těch, kdož závodní řád pracují, obyčejně málo kdo jest při závodech přítomen a tak jde se pořád po většině ve starých kolejích až snad na některé malé změny.

T. O. měl by otázku závodního řádu řádně upravit a k tomu pomohlo by velkou měrou, kdyby každý soudce závodů posledních písemně zaslal T. O. zkušenosti své a odporučil co uznává za dobré, aby se v závodním řádu změnilo neb ustanovilo. Věřím, že sešel by se tak cenný materiál, kterýž hodně pomohl by T. O. k spracování důkladnějšího závodního řádu a to jak pro závodníky, tak i pro soudce.

OD ČESKÝCH DOBROVOLNÍKŮ V PAŘÍŽI.

Paříž (Argenteuil), 18. září.—Posledně vyličil jsem Vám osudy české kolonie pařížské, z níž odebrali se četní dobrovolníci do francouzské armády, a než tento dopis Vás dojde, budou již na bojišti. Jak jsem dříve uvedl, byli naši dobrovolníci posláni do Bayonne, kde byli cvičeni, a získali si svoji snaživostí, veselou myslí, zpěvem atd. přízeň všech Francouzů. Tyto dny čekáme je, že půjdou Paříží a odtud proti společnému nepříteli našemu. — Zdejší kolonie dobrovolníků vypracovala provolání ku českým vojínům, o nichž jsme se dozvěděli, že jsou vysláni do Elzaska proti Francouzům a vyzvali jsme je, aby na francouzské pluky nestříleli, ježto jsou tam také čeští a slovanští dobrovolníci. Provolání to bylo zvláštním poslem posláno a doručeno. Nyní naše činnost soustřeďuje se hlavně ku podpoře v nouzi se nacházejících krajanů. Stávající výbor "Legie českých dobrovolníků v Paříži" rozdělen jest v tyto odbory: Politický, finanční, vojenský a podpůrný. Do začátečního fondu pomocného sebrali jsme, co kdo dal a měl, Sokol Pařížský a spolek "Rovnost" přerušily svoji činnost a věnovaly všechny své peněžité obnosy podpůrnému fondu. Konali jsme sbírky, scházely se dobrovolné dárky a tak se čelilo prvním nedostatkům. Z počátku byly dávány každému potřebnému krajanu poukázky na obědy, jež pak byly druhý den placeny hostinským, krajanům, kteří dodávali velice levné obědy. Když na to nestačilo, posílali jsme hladovící do kommunistických kuchyní, kde jsou obědy po 20 centimech. Rodinám, které vařily si doma, dávali jsme nejprve po 1 franku denně, později ale i na to nebylo, dávali jsme jen 40 centimů denně. Ženy dobrovolníků jsou podporovány francouzskou vládou, ale podpora jest nepatrná a mimo to máme zde mnoho těch Čechů, kteří nebyli odvedeni a kteří vesměs jsou bez práce. Těm jest nejhůře. Od "Secours Nationale (Národní pomoci), kde předsedou je sám prezident Poincaré, dostalo se nám 2,000 franků pro podpůrný fond. Na to podpory rozděleny takto: 400 franků dostali čeští dovolonci, kteří šli do války, ženám dobrovolníků neb jich snoubenkám placeno týdně 5 franků, rodinám těchž s dětmi 7 franků, svobodným mužům a děvčatům zde zůstavším po 3½ franků na týden, atd. Vše jest řádně promyšleno a ježto se vesměs zde známe, jsou podporováni jen ti, kdož skutečně nemají žádných prostředků. Mnozí krajané, kteří nebyli odvedeni, přihlásili se za ošetřovatele nemocných, kde jsem i já. Co nejdříve vyšlou nás na bojiště, sbíratí raněné.

Do Paříže posláni byli krajané z Belgie, z Marseillu a z jiných částí Francie, a ti většinou jsou úplně bez pro-

středků. Většina jich nemá kde spát a proto jsme jich část umístili také v našich tělocvičnách. Francouzka-domovnice ochotně zdarma jim vaří snídani. Nevíme, jak bude dál. Proto žádali jsme i Čechy americké, zejména Sokolstvo, o pomoc kabelogramem (stál 59 franků a dosti těžce jsme naň sbírali). — Doufáme, že nás a strádající krajany neopustí. —

Český aviatik obě. Rosenfeld byl vyslán do pole a nevíme o něm dosud nic. — Pokud se jiných věcí týče, mohu zdělit, že jest zde všeobecná naděje na vítězství, muži jsou nyní znovu odváděni k vojsku a nehledí se již tak přísně na menší nedostatky. Raněných sem dováženo jest velice mnoho, někteří ranění jsou na rukou, nohou, ale mnozí jsou ranění, až hrůza se podívat. Mnozí mají různé válečné trofeje, a dnes dopraven sem byl již čtvrtý německý prapor, který byl ukořistěn. Na zdar!

O. Čížek, starosta "Sokola" v Auteuil u Paříže.

Dr. M. Navrátil:

"DVACÁTÁ SEKCE".

II.

Rozdělil jsem zprávu svou jediné proto, abych tím spíše mohl zdůraznit výsledky práce sokolské, jakž nejen theoreticky, ale hlavně prakticky podány byly sjezdu českých přírodních a lékařů a to hlavně v neděli odpoledne, 31. května, v Sokole Pražském. Nával širšího obecního a účastníků sjezdu a tedy odborníků i našich z kruhů sokolských byl veliký. Bylo tu jistě přes 500 osob i rozdávaly se pořady, jež podrobně udávaly, co potřeba znáti o provádění jednotlivých výkonů, jakož i účel, jaký se vlastně sleduje. Spůsobem tím si mohl i laik učiniti pojem o tom, jak vychovává Sokolstvo žactvo a dorost svůj i ženy své, kdežto odborník opět přišel jen ku příznivým závěrkám o naší soustavě tělocvičné. Uvádím podrobně, protože i u Vás jistě bude zajímaví.

"1. Žactvo.—A. 30 zákyň ze Sokola Malostranského — vedením sestry Milady Malé. — a) Pořadová: Pochod v trojstupu—zástupu i řadu. Nácvik poklusu. 1/1 obrat v pochodu. Změna trojstupu v zástup. Nástup k prostným.

b) Prostná: Pohyby paží — stoje nožné a výkročné — klony. Výskok. Obrat s výskokem.

c) Družstva: Kůň n. š. s pruž. můstkem: Výskoky, výsedy, přeskoky s dohmatem na madla, na ruce evičitelky, bez dohmatu. Kruhy: Houpaní — obraty v hupu. Bradla: Vis stojmo—obraty. Švihadlo krátké: Přeskoky na místě jednotlivce, ve dvojici. Přeskoky z místa. Skok do dálky: ve dvojicích. S obraty.

d) Hra. Kočka a myš ve dvou soustředěných kruzích. Účel hodiny.—Pořadová. Účel 1. Žákyně mají si osvojiti pružný krok při vzpřímeném držení těla. Zrychlený pochod a poklus přivádí plíce i srdce ke zvýšené činnosti a zaměstnává široké skupiny svalů nohou, čímž vyrovná se nepříznivý vliv dlouhého sezení ve škole na tělesný vývoj dítěte. 1. Žákyně se naučí bystrosti rychle vykonávat dané povely po předchozím náležitém vysvětlení a nácviku. (Především nácvik poklusu.) Pořadovými pěstuje se smysl pro pořádek a kázeň, každá jednotlivá cítí se tu býti součástíkou celku a přispívá svým dobrým výkonem ke zdaru společné práce. (Pochod v řadu, 1/1 obrat v pochodu.) 3. Z útvarových pořadových nacvičují se hlavně ta, jichž je zapotřebí ve cvičebních hodinách: při střídání družstev, při nástupu k prostným a pod.

Prostná. Cviky prostnými pečuje se o vzpřímené držení těla (správné držení lopatek), šíření hrudníku a zaměstnává se jimi co největší množství svalů a to hlavně ty, jež při

denním životě přicházejí málokdy k vydatnější činnosti a jejichž rozvoj podmiňuje zdar všestranné, úměrné tělesné výchovy. Prostných užívá se jako prostředku k nácviku jiných, složitějších cvičení. (V předvedené sestavě výskok je nácvikem správného odrazu a doskoku při skoku.) Hudební doprovod rozvíjí smysl pro rytmus a vzbuzuje pocit radosti ze cvičení.

Družstva. Z bohaté látky sokolské soustavy vybírá se pro žákyně to cvičení, jež jim je prospěšné. Na rozvrhu cvičebním převládají skoky, švihadla, hybné hry a různosti. Cvičení na nářadí sleduje účel přiměření páteře, proto ze cvičebních druhů cvičí se hlavně vis, se žactvem méně vyspělým jen vis stojmo a ležmo, kde i nohy nesou část tíže těla. Podporu užívá se jen co cviku přechodného při sedech, výskocích a přeskocích; výdrž, a to zejména v podporu se necvičí se žactvem, aby jednotlivé svaly a kosti předčasně nesílily na úkor vzrůstu. Rozmanitost cvičení ve družstvech poutá a udržuje zájem a rozradostňuje evičenky.

Hry. Těmto se přiznává nesporná důležitost pro přirozený rozvoj tělesných i duševních schopností dítěte; proto se pěstují hojně v našich tělocvičnách, zejména na letních evičištích. Volí se hry hybné, které povzbuzují činnost plíce a srdce; při nich se cvičí samovůle, pohotovost, cit pro přimost a spravedlnost.

B. 40 žáků ze Sokola Smíchovského I. — vedením br. Jos. Urbana. — a) Pořadová: Pochod ve dvojstupu a čtyřstupu — přeměna čtyřstupu v šik v pochodu — bočná přeměna v pochodu ze zástupu v proud. Rozstup úkroky.

b) Prostná: Pohyby paží krčením a trčením. Pohyby nohou krčením a trčením. Postoje vzpřímené.

Provádí se: Oddáleně, v taktu, posléz při hudbě.

c) Cvičení v družstvech: 1. družstvo: Kruhy doskočné. Vis prostný, smíšený — vzepření závěsem v kruhu — překot visem. 2. družstvo: Bradla nízká. Výsedy — přesedy — mety. 3. družstvo: Koza na šíř. Přeskoky. 4. družstvo: Skok vysoký. 5. družstvo: Kotoule na žínkách. 6. družstvo: Hra na jestřába.

d) Pochodový zpěv. Aj, Janku, Janku náš. Účel hodiny: Povšechně jsou v platnosti tyto zásady, jak vyřknuty byly při cvičení zákyň. Není v tom věku přílišného rozdílu fyzického mezi hochem a dívkou. Rozdíl jeví se jen v provádění cviků i her. Hoch směřuje více ku provádění různému, do hry vkládá více bojovnosti. Spůsob cvičení veden jest jednak ve smyslu celku — (cvičení pro všechny stejné) — jednak individualně — v družstvech, kamž zařazení jsou jednotlivci dle svých osobních schopností tak, aby nadání a schopní nebyli zdržováni ve výcviku slabšími, a naopak slabší nebyli přemáháni k vůli vyspělým. Tento spůsob smíšeně kolektivní s individuálním proveden jest ve všech cvičeních sokolských žactva, dorostu i dospělých.

A. Dorost dívcí. 30 dorostenek ze Sokola Žižkovského vedením sestry Boženy Peřinové. — a) Pořadová: Zatáčení dvojice, trojce a čtveřice na místě.

b) Kuzele: Velké čelné kruhy soupažné. Čelné i bočné kmihy a kruhy. Malé a střední kruhy. Postoje nožné, kročné, sehnuté. Obraty na místě.

c) Družstva: Bradla se zvýšenou žerdí. Cviky visem pobok na vyšší žerdí, mety nad žerdí nižší — sed. Stůl: Výskoky, výsedy, přeskoky. Kladina: Cviky rovnováhy. Kruhy: Vis ležmo — kroužení. Skok vysoký.

d) Odchod s písní: Aj, Janko, Janko náš.

Pořadová u větších dívek sledují provněž účel nácviku pěkného, přímého držení těla, pružného, lehkého kroku. U těchto je zvýšen požadavek rychlého a přesného vykonávání daných povelů; ukládají se jim i složitější výkony.

Výchovná stránka smyslu pro kázeň a pořádek jako u žactva.

Pořadová osvěžují se rejovými výkony, což budí pocit radosti.

Cvičení s kuželi zaměstnává co nejširší svalové skupiny zejména paží a horní části trupu, svaly účastníci se při dýchání a svaly podporující vzpřímené držení těla.

Mírným zatížením rukou zvyšuje se pak vydatnost pohybu.

Kuželům je vlastní kružný pohyb, kterým je cvičením dána přirozená rytmika; se zálibou jsou cvičeny s hudebním doprovodem, což působí zejména u dospívajících dívek k rozradostnění mysli.

Družstva. Vedle skoků (ukázka: Skok do výšky, cvičení na stole), opakují se s dorostenkami často eviky posilující svaly dolejší části trupu (břišní a bederní) u vědomí jejich významu v životě ženy. (Visy ležmo, kroužení na kruzích, eviky na bradlech, eviky rovnováhy na kladině.)

V rozvrzích opět vis převládá nad cvičením v podporu; tento se spojuje hojně se sedy, výskoky, přeskoky.

Oýchod s písni.

B. Dorost mužský. 40 dorostenců ze Sokola Pražského vedením br. Miroslava Zacha.

a) **Úpolnické pohyby** s tyčemi.

b) **Cvičení v šesti družstvech:**

hrazda doskočná — komihání — vzepření,

bradla — změny v podporu — kotoule,

stůl — výskoky a přeskoky skrčmo a roznožmo,

kotouly na žíněnkách,

odpory,

hrazda po prsa — výmyky, toče.

c) **Poklus.**

Účel hodiny: Dorost sokolský skládá se po výtee z hochů od 14—18 roků stavu řemeslného a továrního, jen v malé míře školního. Účelem tělocviku pro ně jest především: **Po-skytnouti jim možnost pohybu vůbec a radosti z něho jako protiváhu jednotvárnému zaměstnání v sedu neb stojí, ničící v mladém živém organismu jednak schopnost pohybovou a jednak spoutáním obrazivosti a vůle vede k duševním výstřednostem.** (Viz různé kousky obuvnických učňů a tak zvané klackovitosti mládeže učednické.) Vybouřením v tělocvičně svádí se mládež bujnost do pravých, jim užitečných kolejí.

Eviky vytrvalosti a rychlosti (běh — hry, pochody v případech), vzbuzují hluboké dýchání a vydatnou výměnu látek, čelí se řádící tuberkulóze mezi dělnictvem a podporuje se vzrůst vnitřních orgánů: srdce a plíce.

Eviky obratnosti a odvahy vyhovuje se povaze jinocha, jehož žizeň po životě pudí vyrovnati se dospělému muži, vyhledává boj, zápas, eviky, kde by ukázal sílu a mrštnost. Odtud volí se pro ně eviky, které blíží se evikům dospělých, zařadujeme úpoly, eviky obratnosti na nářadí, jenom varujeme se eviků vysilujících a siláckých (výdrž na nářadí, těžká břemena, přepínání vůbec i ve evicích vytrvalosti a rychlosti), aby nebyl zaražen vzrůst v té době největší, nýbrž regulován souměrným silněním celého těla a všech orgánů.

Eviky společnými (pořadovými a prostnými) docílují se nutné vzpřímené postavy — a smyslu pro kázeň.

V žádném věku nemůže člověk více ztratiti neb zase nabýti po stránce tělesné své zdanosti i povahy jako v tomto věku vzrůstu jinošském, a proto pokládají sokolské jednoty cvičení mládeže řemeslné a dorostu vůbec za nejdůležitější úlohu v povolání, které jest — pozdvihnouti povšechno tělesnou i mravní úroveň lidu českého.

3. Členstvo. — **A. Ženy.** 50 evičenek z jednot Pražských, vedením sestry E. Roudné.

a) **Pořadová:** Pochod — poklus. Změny ze dvojstupu, čtyřstupu v proud, z proudu v šik — obraty v pochodu.

b) **Prostná s kroužky:** IV oddíly: každý sestaven ze dvou částí: A) taneční kroky, B) prostná.

c) **Družstva:** Skok do dálky — trojskok. Dlouhé švihadlo: přeskakování, vběh — přeskok — odběh — průběh přeskokem. Moravské tance. Kladina: eviky trupu. Kužele. Kůň na dél: výskoky — sed mety. Bradla s pruž. můstkem: mety pobok i pokos. Bradla doskočná. Dvojhradčí. Kruhy: vis i změny na místě v hupu.

d) **Oýchod s písni.**

Pořadová: Péče o vzpřímené držení těla, nácvik pružného, pevného kroku. Při poklusu povzbuzení hlubšího dýchání a rychlejšího oběhu krve.

Zvyšují se požadavky rychlého, přesného vykonávání povelu a ukázněnosti, čímž tříbí se bystrost a pohotovost, provedení každé jednotky přispívá ku zdatu celku.

Naše delegace na chorvatském sletu v San Jose, Cal.

Kroužky: Ukázka vyvrcholení cvičení prostných. Spojeny jsou zde v celek: 1. rušné rytmické eviky kroků, 2. volné, plynulé pohyby paží, klony a postoje, k jejichž plynulému provedení musí být vyvinut smysl pro ladnost, 3. pohyby paží i nohou, klony, postoje, obraty a výdrž, které vyžadují hbitost i jistou úsečnost a naprostou přesnost provedení.

Cvičení ta kladou zvýšený požadavek na všestrannou tělesnou vyspělost cvičenek.

Družstva: Ženy pěstují všechna odvětví sokolské soustavy na nářadí, ne však v takovém rozsahu jako muži; převládají opět eviky ve visu nad eviky v podporu, cvičení má spíše ráz švihů—obratnosti než síly. Tvrdá cvičení úpolnická mužů nahrazují se u žen eviky rytmickými, vyvíjejícími vytrvalost, spojenou s ladností, silící dech i svalstvo, zvláště nožní.

Pěstovány jsou skoky prosté, i skoky přes nářadí a velká péče je věnována cvikům silicím svaly, podporující vzpřímené držení těla, a svaly břišní a bederní.

Cviky vybírány dle schopnosti každé jednotlivé, vrcholové cviky odvahy a síly pěstují jen cvičenky, jež pro ně jeví individuální schopnosti.

Odchod se zpěvem. Zpěv oživuje ruch v našich tělocvích, duševně osvěží a sílí.

B. Muži. 80 mužů jednot Pražských, vedením náměstka náčelníka Č. O. S., Rud. Bílka.

a) Pořadová—60 členů. b) Cvičení prostná Č. O. S. do Brna a Lublaně (1 devítice ze Sokola Pražského. c) Cvičení v deseti družstvech (80 mužů jednot Pražských). Hrazda — Sokol Pražský. Bradla — Sokol Staré Město. Kůň na šíř — Sokol Vyšehrad. Kůň na dél — Sokol Žižkov. Kruhy — Sokol Vinohrady. Skok vysoký — Sokol Menší Město Pražské. Skok o tyči — Sokol Karlín. Zápas — Sokol Holešovice. Šerm — Sokol Pražský. Bradla nízká — družstvo starších z Vinohrad. d) Pochodový zpěv: "Ku předu, ku předu..."

Účel hodiny: Ukázati v dobrém provedení celou šíři a rozvětvenost sokolské soustavy, zabírající v sobě cviky společné, nářadové, tělocvik prostý (athletiku) i úpoly (cviky bojovné). Všeestrannost jest hlavním cílem sokolských cvičení, neupírající na určitých cvicích, nýbrž z bohatého zdroje cviků vždy nové prvky a sestavy vyvažující.

Ve věku 18—30 let jest přístupna látka cvičení veškerá, cviky síly jako vytrvalosti a obratnosti, cvičení kázně i držení těla, a každý jednotlivce vybírá si z ní aneb jest proň vybíráno, co proň se hodí, a na co stačí. To platí i u cvičení starších lidí, pro které se zvlášť volí cviky, stáří jejich přiměřené. Vedoucím heslem cvičení sokolských jest: Zdraví, síla, vytrvalost, krása, kázeň, statečnost. Na cvičišti vládne úplná rovnost.

V předvedené hodině pořadová jsou ukázkou snadného a rychlého ovládnutí většího celku. Prostná jsou vrcholovou ukázkou vytrvalosti a procvičením veškerého svalstva těla, rytmickým provedením zvýšené a zkrácené.

Cvičení v družstvech ukázati má bohatost různých druhů cvičebních. Pochodový zpěv jako uklidnění a doplněk ku cvikům předchozím jest náhrada za cviky dýchací jiných soustav a osvěžení mysle.

Poslední den sjezdu v pondělí byl tento pořad:

1. Přednáška JUDr. Jos. Scheinera: "Vliv tělesných cvičení na vývoj ras."

2. Krátké referáty o různých soustavách a směrech tělovýchovných s případnými ukázkami. a) Hry — Vlad. Švácha. b) Sport — Ladisl. Jiránek. c) Švédská soustava — prof. Václ. Švácha. d) Spiessova soustava — prof. Václ. Švácha. e) Tyršova sokolská soustava — JUDr. Jindřich Vaníček. f) Jizbový tělocvik — prof. Svozil. g) Skauting — prof. Matoušek. h) Hébertova soustava — Václ. Pergl. i) Rytmický tělocvik — Aug. Očenášek. k) Orthopaedický tělocvik — dr. Tobiášek a Staněk.

3. Souhrnný přehled všech uvedených směrů.

Jednání toho dne zahájil starosta Č. O. S., Dr. J. Scheiner, krásnou přednáškou o vlivu tělesných cvičení na vývoj ras.

Promlouvaje o tomto předmětu, položil si nejprve otázku, zda je v zájmu lidstva, aby byly uchovány zvláštnosti jednotlivých ras a zda by nebylo lépe jich nedbat, nýbrž naopak křížením vypěstiti jednotné plémě lidské. Otázka ta jest předčasná. Jako všude jinde v přírodě, tak i v lidstvu tvoří se zvláštní plemena, jež se dále rozstupují v další celky: národy, kmeny, rody a rodiny, které mají společné znaky příbuzenské a ty se přenášejí s pokolení na pokolení.

Proto nikdy nemůže asi dojiti k vytvoření jednotného plemene, neboť na tvoření se těchto znaků působí v první řadě mocný činitel, jež změniti není v lidské moci, a to je okolní příroda se zvláštními podmínkami přírodními (výživa, podnebí atd.). Ostatní přednosti, získané rasou, jsou statky získané, opuštění jich značilo by nejen ztrátu vynaložené energie, ale i ztrátu cenné hodnoty vývojové.

Nelze dále také přehlédnouti, že stoupající kulturou stoupá také smysl pro zachování svého osobitého "já". Dnes čím dále tím zřetelněji vystupuje egoismus národů. Sebeláska plemen jde po stopách svého národa, vynášejíc svou rasu, z toho vyvíjí se kult rasy, kult národnosti a stává se zvláštní rozkoší, která plyne z vědomí, že člověk je členem určitého národa s určitými tradicemi a s určitými snahami.

Obraťme zrak svůj na domácí půdu. Oba národové naší zemi obývající se vzájemně prostupují a spolu žijíce, příkře proti sobě stojí, podobajíc se dvěma nepřátelským táborům. Smíšené sňatky jsou vzácností. Zde na této malé půdě se vyvíjejí dva zvláštní národové se zvláštními znaky a různými podmínkami vývoje.

Veškeré tyto poměry udávají také směr výchovy. Pocit nutnosti zachovati národní svéráz nutí k zachování rasové zvláštnosti a k tomu se víže péče o očištění, nikoliv jen o čistotu rasy. Dobré známky rasy nutno zachovati, všechny jiné odstraniti. A to je úkolem výchovy.

Vycházejíc z původního zdroje — z tělesné podstaty člověka — musí správná výchova přihlížeti k těmto zvláštním charakteristickým zjevům jedince, k jeho fysickému ústrojí a k jeho zvláštnostem, jak byly celými věky vytvořeny. K tomu je zapotřebí v první řadě seznati fysickou podstatu národa.

Darwinova theorie, která osvětlila přenášení života se všemi utajenými silami, naznačuje ponejprve dráhu, jakou možno se brát, aby se přenesly určité národnostní znaky s pokolení na pokolení. Theorie ta vyhrazuje přírodě samé výběr podmínek vývojových, člověk může vývoj jen uspišiti. Moderní názor — theorie vitalismu — přikládá životu nové vlastnosti, t. j. buzení nových, nepřenesených sil. Ona hlásá, že v životě jsou utajeny nové možnosti a že život může vyvolati nové tvary ušlechtlejší a dokonalejší. Tím byly vrženy nové paprsky chuti a radosti do života. Z těchto poznatků rýsuje se pak úkol, který vyplývá pro tělesnou výchovu.

Tělesná výchova, vystihnuvši všechny nedostatky a vady v ústrojí národa tkvící, pracuje na jich odstranění. Zde otvírá se rozsáhlé pole eugenice. Tělesná výchova se obrací k jedinci a snaží se vypěstiti v něm vlohy a síly způsobem předem vypočítaným. Zde musí se však přihlížeti k individualitě rasové povahy a k jeho zvláštní spůsobilosti. Při tom velkou úlohu hraje dále i časová potřeba, vyvolaná poměry, ve kterých národ žije. Jednou musí se přihlížeti více k brannosti, podruhé k povznesení hospodářského života národa, jindy k ozdravení energie národa. Co z toho plyne? Že tělesná výchova musí dbáti individuality národa. Je proto nesprávně všemu lidstvu předpisovati jednu metodu nebo určití několik cviků — jako Müller — a prohlásiti je za universální prostředek. Tělo lidské je velmi umělým ústrojím, jehož každý atom je zárodkem nových sil, které čekají na popud k vybavení utajené energie.

Další závěr, který z toho plyne, je ten, že cvik nesmí býti sám sobě stačitelným účelem, nýbrž člověk musí pěstovati tělesný cvik se zřetelem k příslušnosti plemenné. Velkolepým příkladem je tu klassická Hellada.

Jak byla rozřešena tato otázka v Sokolstvu? Tyrš buduje sokolský tělocvik, opřel se o theorii Malthusovu, že ani nejskvělejší minulost, nýbrž jen zdravá a činná přítomnost zaručuje národům budoucnost, že každý národ zahynul jen

vlastní vinou, že veškeré dějiny tvorstva jsou věčný boj o bytí a trvání, v němž podlehně, co k životu je neschopno. A my před jinými povolání jsme zachovávat národ svůj při té jarosti všestranné, která národům nedá odumřít, při té síle stálé a svěží, při té zdravoti tělesné, duševní a mravní, která nižádné zkáze vzniknouti nedá a tím i žádnému stanutí, žádnému zpátečnictví, tomuto nejhoršímu, ba vražednému zločinu na národech páchanému. Provádějíce toto poslání, upravilo Sokolstvo činnost svou vzhledem k rázovité povaze národů slovanských, jež snaží se k snahám svým připoutati. Dílo Tyršovo prodechnuto pak je zcela tímto duchem, povznést národ, ať už se jedná o eviky junácké nebo o vynešení pokladů uměleckého cítění lidu. Do jaké míry

i cvičení od J. Daleroza — provádí zákyně a dorostenky Sokola v Žižkově.

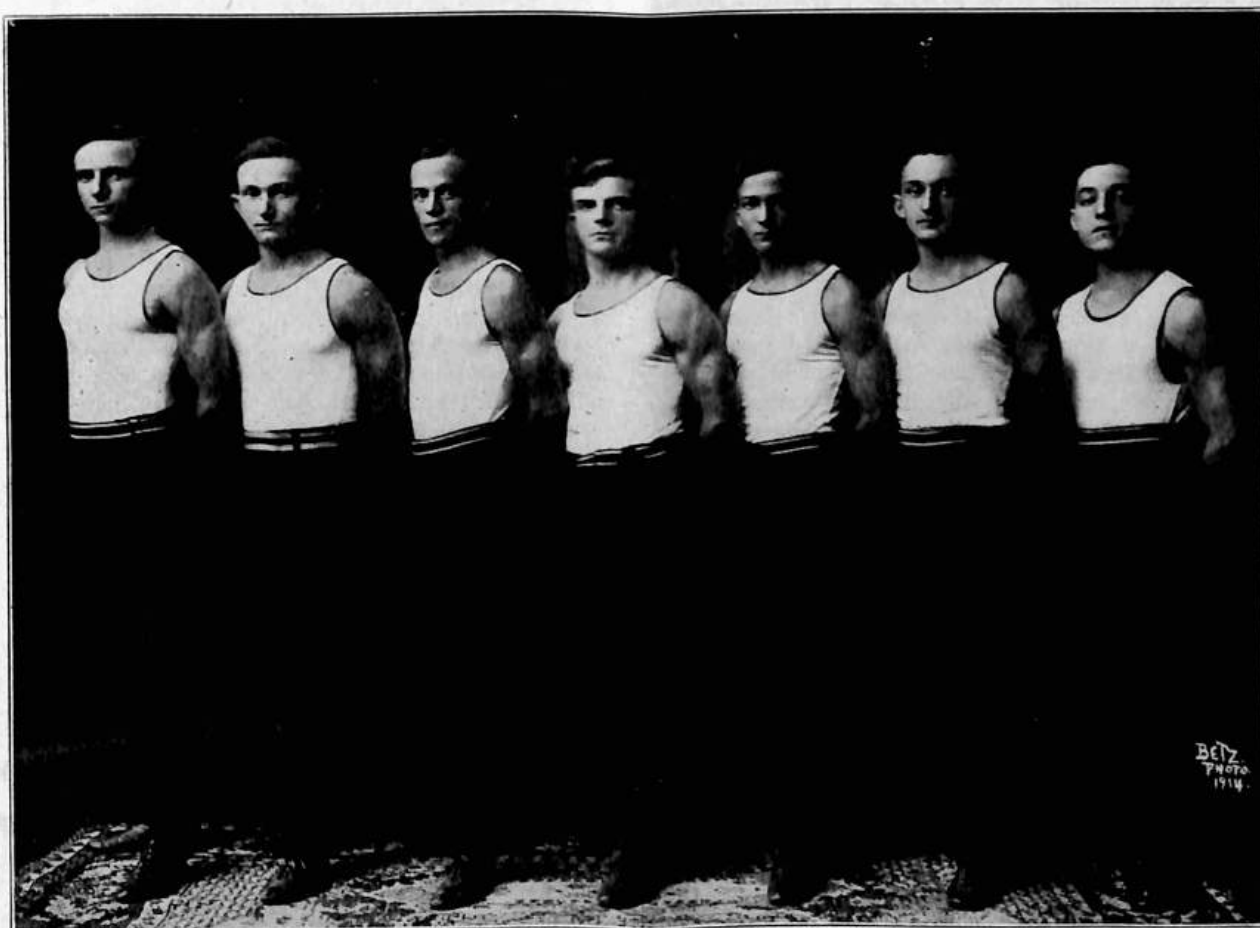
4. Cvičení prostná Č. O. S. pro Brno a Lublaň: Provádí 1 devítice ze Sokola Pražského. — 20 min. přestávka.

II. 1. Vrcholová cvičení na bradlech — provádí členové pařížského závodního družstva.

2. Cvičení s kroužky — družstvo Č. O. S.

3. Plastické postoje ze šermu a antické pětiboje a moderních mistrů. a) Na střehu kordem — dle italské fresky. b) Nápřah k vrhu oštěpem. c) Nápřah k vrhu diskem — dle řecké vasy. d) Zápasníci. e) Kovový věk — dle Rodina. f) Zdvíhač kamene. g) Železný věk — dle sousoší od Lanson. h) Běžci — dle sousoší Rodina.

ZE SLETU A ZÁVODŮ V OMAZE.

Vítězné družstvo baltimorské.

Sokolstvo úkol ten splnilo, je na budoucnosti, aby to posoudila. Tolik však je jisto, že ono cíl ten má na paměti.

Dík, který vzdal čestný předseda prof. Dr. Guth starostovi Č. O. S. a potlesk, který ji doprovázel, platil jistě nejen přednášce a přednášejícímu, ale v jeho osobě i práci Sokolstva.

O 8. hod. večer ve Smetanově sále Obecního domu.

I. 1. Vrcholová cvičení na hrazdě. Členové pražského závodního družstva.

2. Plastické postoje dle antických soch provedlo 18 vybraných boreů sokolských z jednot pražských. a) Odpočívající satyr od Paraxitela. b) Raněný gladiator. c) Doryphoros od Polkleta. d) Discobolos od Polykleta. e) Šermíř borghesský od Agasia. f) Kreugas: Damoxenos.

3. Rytmiické hry: a) Na koníčky — složili: A. Očenášek — cvičení, K. Pospíšil — hudbu. b) S míči — hudba

4. Prostoevičná improvisace ve slohu Demyňověna: a) Beethovenův Menuet ze Sonatiny op. 49. b) Kuhlauovo Allegro burlesco ze Sonatiny op. 88. — provedl ženský cvičitelský sbor Sokola v Žižkově.

5. Pád tyrana: Tělocvičná báseň rytmiická — složili: V. Pergl — cvičení — Karel Pospíšil — hudbu. "Ruch", báseň.

Účelem večera bylo ukázati krásno, prýstící z tělesné výchovy, pokud tkví: a) V nejvyšších výkonech síly, odvahy a chladnokrevnosti. b) Ve klidném skulpturním postoji vyvinutého těla. e) V rytmiickém pohybu, vedeném hudbou.

Pravda, dokud se týká bratří a sester jiné jednoty, schvaluje se obyčejně i takovými Sokolčaty, již v zásadě jsou ohební a celek jim jest ničím i klaní se jen svému Já.

DRUHÁ MĚSÍČNÍ ZPRÁVA ČESKO-SLOVANSKÉHO POMOCNÉHO VÝBORU.

Velikým a pěkným koncertem, uspořádaným v Plzeňském Paviloně, dne 28. září ukončili jsme druhý měsíc naší činnosti, kteráž započala v témže sále velikou manifestační a protestní schůzí, dne 28. července — v den prohlášení války Rakouskem Srbsku. Hledíme na vykonanou práci s uspokojením, však zároveň cítíme, že mnoho, velmi mnoho nám zbývá k vykonání. Naše dopisy, zaslané na veliká naše spolková tělesa a sjezdy, byly vesměs příznivě vyřízeny a zástupci těchto těles se počinají podílet na naší práci, která s jejich pomocí a s jejich radou půjde jistě rychleji ku předu. Z prvních dnes přímě zastoupených těles uvádíme Národní Jednotu Sokolskou, Župu Fugner-Tyrš, Jednotu Českých Dam a Velkořád Č. S. P. S. Zástupci tito, jakož i zástupci ostatních těles jakmile nám budou oznámeni, naleznou, že mnoho bylo již započato. Tak bylo již rozesláno 900 sběracích listin po celém Soustátí ba i do Kanady, \$3,896.00 bylo již na hotovosti sebráno, přírůstek za měsíc září \$2,748, a ze zaslaných listin 80 vráceno. Dále bylo rozesláno 200 dotazníků na známé pracovníky se žádostí, aby nám laskavě v naší sbírkové akci pomohli. K provádění sbírek máme pohotově sběrací listiny, letáky a plakáty, označující sběrný. Každý, kdo by se na sbírání podílet chtěl, necht' si napíše tajemníkovi o tyto pomůcky.

Doufáme, že spolky povolené peníze budou nejen v brzkou sebrány, ale že nám budou co nejdříve vysláni zástupci všech spolků za delegáty k další aktivní práci, neboť celá dosavadní podpora české Ameriky jest velice chudou, s hotovostí v pokladně a se spolky příslíbenými asi devíti tisíci dollary. Máme celkem asi třináct tisíc dollarů, což jest velice málo na sedmiset tisícový český americký kmen. My víme, že český lid jest dobrý a že nutno pouze zaklepat na slechetná jeho srdce, by z důvodu ryzí lidskosti a i pravého vlastenectví pomohl našemu národu v dnešní kritické hodině. My klepáme znova a znova, my prosíme i povzbuzujeme, leč následky nejsou dosud také, jak by měly na národ Husův býti. Zdá se, jakoby někteří nedůvěřiví naši krajané čekali na to, až přijdou z Čech zprávy, že tam lidé už mřou hladu, že mrznou a jedí kůry ze stromů, jak již se tolikráte v minulosti stalo, aby konečně také vyrukovali se svým příspěvkem! Jak krásně vyniká v takové době čin obě. F. Tichého, Kedzie ave., v Chicagu, který nám píše asi takto: "Mluvíme, jak sebrat v dnešní trudné chvíli million dollarů, vždyt' jest to velmi jednoduché, jest nás zde v Americe sedm set tisíc a z těchto asi půl millionu dobrých Čechů, tož každý z nás si uvalíme národní daň \$2.00 ročně a peníze jsou tady. Já započínám, jsem člověk skrovných poměrů a jest nás celkem v rodině šest, tak přikládám \$12.00; však my se nějak uskrovníme a zase to ušetříme..." Zdá se nám, že když mluvil Neruda o národu z kvádrů, že měl na mysli takového obě. Tichého. Kdybychom měli takové lidi mezi sebou místo spousty samých kritiků a starostlivců, kteří se bojí dát desák na oltář vlasti ze strachu, že by ten desák mohla rakouská vláda skonfiskovat, pak by zde daly dělat divy v každém ohledu.

Opakujeme znova, že peníze zde sebrané budou odeslány do Čech jen za podmínek, které by nám zaručovaly správné jejich dodání. Již vyjednáujeme s Českou Obcí Sokolskou a Jednotou Českých Učitelů o pomoc při rozdělování příspěvků tak, aby se dostalo amerických peněz nejlepším a nejpotřebnějším českým lidem.

Z počátku jsme doufali, že ve chvíli tak tragické, v době pohromy tak mohutné a celou naši vlast zachvávající, spojíme v naši čistě humanitní akci všechny Čechy, kteří by na chvíli zapomněli na různé nás dělící názory. Doufali jsme tak tím více, když jsme viděli, jak německý císař dovedl

spojiti všechny Němce k mordýřskému řemeslu, nepochybovali jsme tudíž, že spojíme všechny Čechy v účeli čistě humanitním. Leč přepočítali jsme se, snad proto, že mezi námi žádný císař není, a českého krále jsme dosud nezvolili. Tak v Chicagu socialisti sbírají ku podpoře svých lidí, a katolíci založili svůj fond. Mimo Chicagu jest také několik středisek sběracích, nám v účeli a organizaci podobných. S těmito doufáme, že se nám podaří učiniti dohodu, neboť jdeme-li za jedním cílem, překážením jeden druhému jen bychom si práci stěžovali.

Náš veliký koncert dopadl skvěle a to hlavně po stránce umělecké a mravní a není tudíž divu, že z mnohých stran se projevilo přání, aby podobné koncerty byly pořádány častěji. Podotýkáme jen, že měli-li bychom platit veškeré vydání, tu místo asi stodollarového čistého zisku (plný účet bude uveřejněn později) měli bychom asi tři sta deficitu. Nezapomínejme při té krásné české hudbě, že muzikanti také chtějí býti živi! Ovšem, v den náš se pro vlast obětovávali, nejen že hráli zdarma, ale i největším prodejem vstupenek dobrou návštěvu koncertu zajistili. Vzdáváme všem umělcům znovu vřelý dík.

Doporučujeme i venkovským osadám, by pořádáním koncertů, přednášek neb zábav vznítily větší zájem pro naše sbírky. Ústřední výbor každé takové akci rád pomůže. Pracujme úsilovně, obětujme se trochu, probud' me se z naší ospalosti. Hled' me si získati zásluh o naši vlast, splat' me jí dluh, který jsme jí povinni, ukažme, že máme trochu lidského citu v těle a že nám to není jedno, zdali tisíce českých rodin, které ztratily na bojištích své živitele a své ochránce, jsou vydány bídě letošní zimy. Zmírníme bol těch osiřelých sirotek, vdov a matek, ne-li jinak, tak alespoň projevem našeho soucitu provázeného dollarem. Na "Srbský Červený Kříž" poslali jsme již \$750 k cíli tomu původně vybraných a \$200 našim do Francie.

Za Česko-Slovanský Pomocný Výbor, J. V. Nigrin, 1825 Blue Island Ave., Chicago, Ill., tajemník. — Veškeré peněžní dary a příspěvky zasílají se na American State Bank, 1825 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF AUGUST 24, 1912,

of Sokol Americký, published monthly at Chicago, Ill., for October 1st, 1914.

Editor, Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Isl. ave., Chicago.
Managing Editor, Dr. J. Rudiš Jičínský, 1900 Blue Isl. ave. Chicago.

Business Manager, Tom. Vonasek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago.

Publisher, National Printing and Publishing Co., 2146-50 Blue Island ave., Chicago.

Owners: National Gymnastic Union of Sokols of U. S. A.
President: John Šiman, 1133 W. 16th St., Chicago.
Vice-Pres.: Dr. A. Mueller, 1854 W. 12th St., Chicago.
Treasurer: Jos. Jurka, 1906 Washburne ave., Chicago.
Rec. Sec'y: Adolf Vlk, 4132 W. 22nd St., Chicago.

Known bondholders, mortgagees, and other security holders, holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities: None.

National Printing and Pub. Co.,

by Geo. Mach, expeditor.

Sworn to and subscribed before me this 30th day of Sept., 1914.

(Seal)

Jos. L. Voborský, Notary Public.

My commission expires March 15, 1917.

DOPISY.

Oakland, Cal., 5. září.

Tvůj milý dopis ze dne 30. července jsme obdrželi a zároveň Tvému přání bylo vyhověno, totiž zastupovati lid náš o sletu bratří Chorvatů, dne 16. srpna t. r. v San Jose, California. Dopis mě byl zaslán br. jednatelem F. Mikoláškem a vzal jsem si za úkol i tak sám učiniti, a sice: Odejeli jsme zástupci Těl. Jed. Sokola Oakland ve dvou auto, dne 16. m. m. ráno o 8. hodině přibyli jsme do San Jose o 10. hodině ranní. Očekávali jsme zvláštní vlak, který byl vypraven ze San Francisca a Oaklandu, týž přijel do San Jose o 10:30 dopoledne. Na nádraží očekávali nás Sokolové chorvatští ze San Jose a zástupci jednoty naší, jakmile přijížděl vlak, hudba hrála: "Hej Slované!" a "Kde domov můj", přijetí bylo velmi nadšené. Jednoty spojené sestavily se do čtverce a byly přivítány zástupcem měšťanosty obcí. Charles W. Davidsonem ze San Jose v řeči anglické, pak následoval br. starosta chorvatské jednoty ze San Jose. Po přivítání následoval průvod, který byl zahájen deputací města San Jose. Sokol Oakland ve dvou automobilech, Sokolky a veškeré jednoty pozvané. Nadšení bylo značné a dojemné scény střídaly se po celou dobu kudy Sokolstvo naše se ubíralo. Kol 12. hodině polední přibyli jsme do Luna Parku. Po společném obědu o 3. hodině odpoledne, kdy slunečné paprsky se na nás usmívaly, započalo cvičení: Prvně vystoupily Sokolky chorvatské s cvičením s kruhy a byly hojným potleskem odměněny. Provedení dobré. 2. Následovaly jednoty chorvatské, prostná, která byla velmi dobře nacvičena a obecenstvu se velmi líbila. 3. Následovalo cvičení spojených jednot na nářadí na hrazdách, bradlech, kde skutečně družstvo Těl. Jednoty Sokola ze San Francisca vedením br. Bernarda odneslo si vavříny. Veškerá cvičení byla přesně provedena a ladně. 4. Spojené jednoty cvičily prostná a byly pochvalou provázeny při všech oddílech.

Po veškerých cvičeních, která jen dobře dopadla započal pravý vše-slovanský rozruch a při tom ovšem i mnohé smutné vzpomínky na nynější poměry v naší staré vlasti.

Jan Buben.

Detroit, Mich., 10. září.

Při sletu a závodech Župy Praha Katol. "Sokola" (Orlů) v Detroit, jejich starosta a redaktor "Hlasu" ze St. Louis, Hynek Dostál, při večerní "slavnostní" řeči urážlivě a štvavě představil se Detroitu jako figurka nízká a hrubá, takže řeč jeho i místnímu páteru moc štvavá a silná byla, jakž jsem pozoroval a v některých jejích listech marně bys hledal. Chci zdělit aspoň trest jezuitské řeči jeho, neboť úžasem nad tím, co za výroky jsem slyšel, přeslechl jsem mnohé, však i to, co podávám, je dosti. Mluvil ten pravdymilovný "sluha boží" asi takto:

"Byl jsem velice potěšen, jakou jsem viděl účast katolických "Sokolů a Sokolek" (správně Orlů a Orlie) při dnešních velkých službách božích a to kázání, jež k vám váš duchovní správce měl, bylo jedno z nejlepších, jaké jsem kdy slyšel a mnohé bylo z toho, co jsem vám sám říci chtěl. Předem přináším vám, katol. "Sokolové" a katol. "Sokolky", upřímný pozdrav ze St. Louisu, toho Betléma českého v Americe. Když jsem sem přijel, tak váš duchovní správce mně pravil, že tuto budovu za 3 měsíce jste postavili. Zde jest viděti ten pravý duch katol. "Sokola": rozhodnutí se a hned také vše vykonati. Tak býti máme. Jinde dělají plány 3 měsíce a zde za tu dobu stojí budova celá, všechna čest vám. Naši nepřátelé tvrdí, že sobě přivlastňujeme Fügnera a Tyrše, ale tu vysvětlím, že plné

právo na ně máme! Tyrš chtěl, aby celý národ sjednocen byl bez rozdílu, ať jsou to radikálové, agrárníci, mladočeši aneb jiné frakce, tudíž my plné právo na ně máme, jako oni. Povstalo však hnutí, jež chtělo, aby katolicism od Sokola oddělen byl a sám vůdce českého Sokolstva, Podlípny, se vyslovil: "Oddělte svatou víru od Sokola a zničíte jej." Ale vzdor tomu hnutí ono, vedené Macharem a tento zloduch s jeho stoupenci vytlačují svatou víru ze Sokolstva a někde prý (přeslechl jsem, kde) děti katolické i ze školy vypovězeny byly a nepřátelé naši by chtěli, abyehom přičlenství v Sokole zřekli se naší svaté víry! Toho však ne učiníme, ale povinností naší jest, chrániti víru svou až do těch hrdel a statků; ano, my řekli "ne" a založili jsme si našeho katol. "Sokola", který za dobu svého trvání 4 roků (?) vykonal a vykonává víc než kterákoliv jednota ve prospěch našeho národa zde v této zemi. Oni, ti tak zvaní pokrokovci, jdou za cizinci, za tím španělským anarchistou Ferrerem a za Lutherem; bylo viděti, když národ český v 15. století víry takové se přidržel, pak v krvi svojí se na Bílé Hoře brodil a víme, že jen katolíci mají zásluhu o zachování národa českého, neboť též Palacký praví, že kněžstvo katolické to bylo, kde kultura a vzdělání se vyvíjelo; i dnes prý, ať cokoliv se podniká, jest to kněžstvo v této naší nové vlasti, které má na všem lví podíl! Svobodomyslní? To jsou lháři a pouhá zvíř, oni tvrdí, že člověk pochází z opice a opice jest zvíře, tak oni jsou zvíř. My však jsme lidé, neboť my bohem k obrazu jeho stvoření jsme byli. Ti bratři svobodomyslní při každé příležitosti ohánějí se Karlem Havlíčkem jako svobodářem, ale ať si vezmou jeho "Epištoly" a na str. 285 (?) si přečtou, že Havlíček dobrým katolíkem byl. (Čte 2 verše, jak prý Havlíček napsal, že nejlepší pokoj duševní člověk nalezne v pevné víře.) Uznávám, že Havlíček někdy napsal něco proti hierarchii římské, avšak život a celé cítění Havlíčkovo ukazují jeho pevné katolické smýšlení, jež viděti prý též v následujícím. (V "Epištolách" někde na začátku čte: "že hříchem by bylo, když babička shrbená poslední krejcar na církev dá, by se odsuzovala." Jak vidět, panáček přečetl z Havlíčka jen několik slov, jež se mu hodila do krámu, ale konec a vlastní smysl protiklerikální jednoduše jako pravý jezuita zamlčel.) Bratři svobodomyslní jsou lháři a nic nevědí, protože ničeho nečtou a kdyby se s vámi přeli, tak jim řekněte: přečti si napřed a pak mluv. Když Havlíček z vyhnanství přišel, bylo to jen na faře, kde útulek nalezl a před svojí smrtí sv. svátostmi umírajících zaplacen byl. (Čte opis úmrtního listu Havlíčkova.) Kdežto zde máme spoustu nevěreckých magazinů a časopisů, že když to člověk čte, tak se mu udělá z toho špatně. Odsuzují nás, že jsme ve vleku Říma a tento Řím vždy se k nám zachovával a zachovává otcovsky, vždyť již v dobách dávnych svatí věrozvěstové Cyrill a Methoděj vymohli, že naše svatá sloužena mohla býti v jazyku slovanském. To žádnému jinému národu nikdy se nestalo a my můžeme býti hrdí na to, a že jsme Češi, musíme se k tomu hlásiti. Také Francouz neb Angličan, ten ať kdekoliv, třeba na severní točně, zůstává a hrdě se hlásí k své národnosti!"

Pokračoval ve stejném chrlení slov nadále, však v celé řeči toto "pana starosty Orlů" o těloeviku a významu jeho pro tělo a ducha ani zmínky, jen to, že "kat. Sokol" chránit víru a její strážiti býti musí a i kdyby svět se propadl, tak na troskách jeho musí se hájiti, neboť sv. Pavel se také bránil, když co občan římský nechtěl býti bičován. Prý řekl: "Já jsem občan římský, mne nesmíte bičovat!" Proto i vy mluvte: "Braňme se a nedejme se!" Potlesku a "Zdař bohů" bylo nazbyt, načež odměněn kyticí s proslovem, že prý jeho slova zlatými písmenami v mramoru vyryta by býti měla... Ubogý mramor, ubogý starosta a ubogý ten jeho lid!

Pak se rozpovídal jeden "duchovní správce" ze St. Paul a také jeho mnohé výroky byly jen charakteristickými pro katolíky. Povídá, že neví, co neví, co z těch zbytků slátá, když ráno slyšel kázání, jež k vám váš "duchovní správce" měl o velké mši svaté. Zrovna to, co jsem na mysli měl, mně z huby vzal a pak starosta, pan Dostál, co za řeč k vám nyní měl. Zrovna jakoby ty myšlenky z hrudi mně vzal a tak jest mně, jako tomu, kdo k nějaké hostině přijde, když ty nejlepší kousky jsou rozebrány, ale dobrá hospodyňka i z těch kostí a zbytků dobrý pokrm připraví, osolí, opepří a udělá z toho chutný "hash". Tak já též z těch zbytků udělám "hash". Postřehl, že předchůdci na tělocvik a mravy zapomněli, tak se tím obíral on a též pak pravil asi toto: "Viděli jsme zde včera i dnes ta silná zdravá těla, to svalstvo a ty výkony obratnosti a doufám, že budoucně uvidíme i ducha vypěstovaného!"

Při závodech jsem přítomen nebyl, jen ku konci, když skoky dokončovány byly, však stačilo, abych ten rozdíl kázně a vypěstlosti viděl. Padl-li závodník při skoku do dále nazad, měřilo se tam, kam nohama dokopl (lepší výsledky?) Ano, viděl jsem i závodníka na závodisti samém s cigaretou — eh, to stačí. Bylo jich kolem 40. Též "Orlie" při veřejném bylo asi 36; cvičení s kuželi, ač pro dívky moc nevhodná, sestava provedena přec dostatečně. Na druhý den prý měli zase "Orlové" veřejné a zas ten pan bratr Dostál mluvil. Však již jsem nechtěl od něho ničeho více se dovědět, neb možno, že bych tam byl býval docela i bit a za to věru nestál.

Zdejší pan páter ke konci pak řečí jako pravý kněz-politik povídal, aby i svobodomyšlní přišli na veřejné "Orlí" a též do zábavy, že je všechny zve, že zde v Detroit žijeme v pokoji bez nesvárů a že pracovati můžeme rukou v ruce!?

Karel Jirásek.

Oak Park, Ill., 19. září.

Musím napsat též jednou něco o naší jednotě a osadě a druhým bratrským jednotám dát vědět, že ještě žijeme. Čekal jsem pořádku, že náš dopisovatel něco bude psát a on nic, tak začnu sám. Dne 7. června měli jsme veřejné s výletem, které se nám povedlo; den byl krásným a br. evičitel Novotný měl nacvičeny pěkné věci pro žactvo i Sokolky. Co se týče provedení, bylo dobré, jenže Sokolek bylo málo a vím dobře, že jich mohlo být dvakrát tolik. Doufám však, že na příště Sokolky budou se lépe zajímat o jejich vlastní prospěch a že si vezmou k srdci a do druhého veřejného budou moci se pochlubit s jejich prací. Co se týče Sokolů, provedli prostná dobře; evičili sletová; též Sokol Berwyn a Rozvoj účinkovaly spolu s námi. Jen, bratři, dál v práci společné a jsem si jist, že po-nese dobré ovoce nejen pro vás, ale i pro celou sokolskou jednotu. Dne 17. července navštívili jsme výlet Sokola Berwyn, na kterémž jsme se, mohu říci, jen bratrsky pobavili. Jen co jsem spozoroval, že bratry od vlastní jednoty, kteří mají hlavně být přítomni, jsem tam neviděl a pak se nedivím, že u nás též tak máme. Pál bych si z celého srdce, aby ti bratři jednou uvážili, co a jak třeba a začali všichni bratrsky a sokolsky pracovat.

Též musím, bratři, se vám pochlubit, že v naší osadě byla pojmenována jedna veřejná škola po našem velikánu Karlu Havlíčku Borovském. Zasluhu o to má náš br. Vilém Kazda, který zastává úřad předsedy školní rady. Sokol náš se postaral o to, když se nám taková příležitost naskytla, která českému jménu jen ku etí slouží, aby svolal veškeré české spolky v naší osadě a ty aby pořídily umělecké dílo, obraz našeho Havlíčka pro tuto školu veřejnou. Dne 6. září byla odbývána slavnost v naší Sokolovně a odevzdání onoho obrazu školní radě a br. Kazdovi stalo se skutkem. Br. Dr. R. Jičínský byl hlavním řečníkem. Pro-

mluvil k obecenstvu v řeči mateřské a tak krásně, že celý život našeho velikána tu vylíčen i snahy jeho a jak co vystál pod útliskem vlády rakouské; jak žil, psal a dokonal. Neméně nadšeně pak, k přítomným dětem se obrátiv, promluvil v řeči anglické a vysvětlil přítomným Američanům, co byl náš Havlíček, dovozuje: zrovna tak jako Amerika si váží Lincolna, tak my si vážíme našeho velikána. Na to odhalil roucho s obrazu Havlíčkova a odevzdal jej školní radě, to jest předsedovi br. Kazdovi s těmito slovy: "Zde vám odevzdávám obraz našeho nejdražšího pokladu, který máme a kterýžto český člověk volný a poctivý pro pravdu a pro svobodu dal celý svůj život. Vezměte jej a chovejte i zde v Americe v té úctě a vřelě vzpomínce, tak jako Čechové činí doma. Bylť on z našich jedním z nejlepších!"

Bratři, nevím, zda-li jediný byl v celé síni, jenž by nechápal, ba i ta drobotina znala důležitost okamžiku. Ví, že i předseda školní rady poznal a zaslouží si uznání za čin svůj. Bratře, pracuj tak dále sokolsky a pro národ náš. Pak se rozvinula přátelská zábava, která potrvála až do pozdních hodin.

Též, bratři, musím zdělit, že náš br. Rudolf Fiala, který dobyl první cenu v Omaze, byl 12. září v mezinárodních závodech Amer. Athlet. Federation, při kterých získal druhou cenu. Vidět, že i my začínáme si všímat atletiky. Jen, bratři, pokud to začíná v naší osadě pěkně, nechme liknavost stranou, jak jsem pravil a tu navštěvovat schůze třeba všem a vy bratři starší též! Vás se týče nejvíce. Opět máme otevřenou školu tělocvičnou dorostu. Chodí jich dosti, ale vy Sokolové, což se vám již nechce? Jen do toho, každé úterý a pátek, ať jste na místě. Sokolky uspořádaly pro dorost 13. září zábavu, na které se znamenitě pobavily. Téhož týdne, žel, se od nás odebral náš bratr, dobrý to Sokol, Anton Chvátal, tam, odkud není návratu. Škoda dobrého pracovníka. Čest jeho památce.

Dne 20. září půjdeme navštívit Sokol Jonáš v Cicero. Těšíme se, že si zase vyšlápneme, neboť sousedská jest jednota, jež kladla základní kámen ku své nové Sokolovně. Též náš Ochotnický Kroužek nám opět něco sehraje. Ví, že již náš Votava pracuje. Bratři, přál bych vám, abyste mohli se na nás podívat, to byste koukali na naše jeviště. Takové v Chicagu a nikde jinde nemáte, jeť přenosné docela. Doufám, že aspoň od Rozvoje z Berwynu zase k nám zavítáte. Dne 26. září pořádáme zábavní večírek. Zdravím br. Bureše z Baltimore i ostatní Sokoly a vzpomínám často na tu "rakovinu", škoda jí! Též vás veškeré bratry i Sokolky zdravím a podruhé vám napíši více.

Na zdar!

Tomáš Továrek.

Dallas, Texas, 24. září.

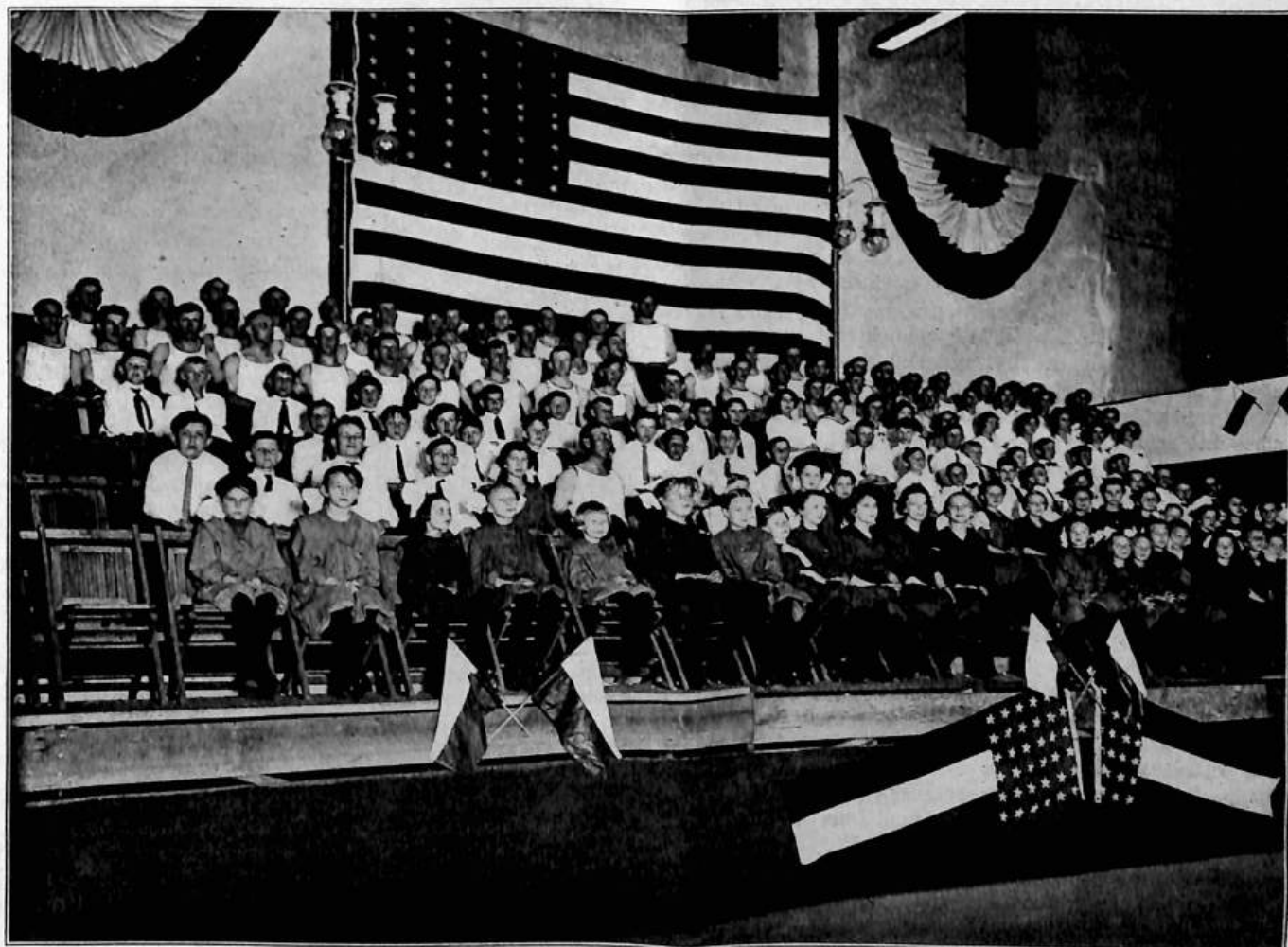
Bratři naši jednoty Žižka vzpomněli si v poslední schůzi, že nemají dopisovatele do listu našeho a tak mne ustanovili. Povídá br. starosta: "Pořád se v jednotě něco děje; čas přináší otázky, jež jen celku možno řešiti. Napiš, aby bratři více obírali se zájmy jednoty a schůze pravidelně navštěvovali." Ano, ta návštěva schůzí našich, byla předmětem nesčíslných již dopisů a úvah. Slabá návštěva poslední schůze naší jednoty zavinila, že sbírka, podniknutá na prospěch umírnění bídy našich ve staré vlasti žijících lidí, nevykazuje vyšší částku počtu členstvu odpovídající. Bylo nás ve schůzi 15 a sebrali jsme \$16, s \$5 z pokladny povolenými činí \$21. Tedy přispěli jsme více jak jedním \$ na člena z přítomných zachová-li se dle toho ostatní členové, a máme 43 členy, sebereme na \$50 jen u nás. Sokolky povolily \$5 z pokladny a sebraly \$3.25. Sbírkou řídí br. Jan Vančura, sbírá dále a jak jsem viděl záznamy na listině, příští schůzi může sbírka dosáhnouti \$50. t. j. od obou sborů. Ochotnická družina složená z členstva obou sborů usnesla se: nacvičiti a na tentýž prospěch sehráti "Maryšu". Buďte se hrát v době státní výstavy a tu doufáme, že bratři a sestry jiných na-

šich jednot ve státě, miní-li výstavu navštívit, zařídí se tak, aby naši souhrně mohli obcovati. Určitý den oznámen bude v našich týdenících. Ti, kdož nás navštíví, necht' ubezpečení jsou, že snahou naši bude je uspokojiti. — Jinou vážnou záležitostí, o které ne mohlo býti rozhodnuto, byla otázka: stavba Sokolovny a v případě, že se nebude stavěti, jak naložiti se základním jměním? Což, kdyby přítomní bratři byli učinili nějaká závazná usnesení; jak by se nepřítomní k tomu zachovali? Na koho by uvalena byla zodpovědnost? Na činovníky či nepřítomné členy? — Ve schůzi povoleny k vyplacení účty, jež nekryje stav pokladny. Není peněz. Povinnosti jsou a dostáti jim svalí se na bedra činovníků. Bratři! to není správné! — Tento nedostatek byl asi pohnutkou některým bratrům, že uspořádali večírek ve

Philadelphia, Pa., dne 28. září 1914.

Kdykoliv čtu ty různé dopisy v "Sokolu Americkém", popisující činnost jednot v jiných městech, tu představuji si vždy v duchu jaký krásný život asi musí vésti naši krajané v těch různých osadách, kde třeba jen ty nejmenší jednoty sokolské existují; téměř všude se píše o veřejných cvičeních, o divadlech, koncertech, přednáškách a jiném. Pouze u nás nic.

Sleduje tak tu činnost od založení naší jednoty, přicházím k tomu smutnému náhledu, že život její blíží se, pomaloučku sice, ale jistě, — ku konci. Řekněme si upřímně bratři, zda-liž nemám pravdu. Pohledněme nazpět asi patnácte let a pozorujme postup činnosti do dnešního dne. Co bude následovat za příštích deset nebo patnácte let, když se bude

Z předslátového cvičení T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia. — V Auditorium.

prospěch sborové pokladny. Uznávám dobrou vůli bratří těch, ale bez svolení jednoty nemělo se tak dít. Za jiných okolností dalo by se omluviti, ale za vážnosti dnešní doby, mělo by jinak se sáhnouti, aneb nalézt jiné prameny příjmů, než z tanečních zábav a pod. A nedají-li bratři na slova svých bratří, mělo by jim býti stanovisko našeho ústředí směřovatým (upozorňuji na redakční úvahy v zařiovém čísle "Sok. Amer. str. 255—6.) Povinnost k ideji sokolské nám tak ukládá; jsme průkopníky těch snah a ideálů, a má-li se to vlastním bratrům připomínati, prozrazuje její nepochopení ve vlastních řadách — a kdo má býti učitelem? — Ku konci tlumočím bratrům: Frant. Vrlovi, bývalému snaživému náčelníku jednoty naší a br. Gustavu Malíkoví, a jejich družkám, jež k sobě svazky lásky připoutaly, od celé jednoty, sokolské: "Na zdar!"
Frant. Rendl.

stále tak postupovat? A příčiny? Ty budou asi různé. Možná, že tím vinna liknavost starých pracovníků, možná též, že nedostatečný zájem těch mladších a členstva vůbec a možná také, že v tom vězí ta nešťastná otázka finanční. U nás jak se zdá se bere příliš velký zřetel na pokladnu. Vždy, když se něco podniká hledí se předně na to, aby se "vydělalo", od mnohého ušlechtilého a prospěšného se často upouští ze strachu, že by se třeba na to muselo doplácet a cvičitelům místo odměny za námahu a čas, se káže stále jen o povinnostech zapomínajíce, že někdy i povinnosti mají svoje meze. A tak se na "banku" hromadí pěkně dolárec na dolárec a jednota při tom běže za své. A přece se pomocí dollarů dokáže často tak mnohé a mnohé!

Byl jsem též pověřen úkolem oznámiti v Sokolu Americkém, že ve Philadelphii byl založen "Tělocvičný sbor Soko-

lek". Měl by to býti pro sokolskou ideu malý krůček ku předu. Sokolky, které vedením br. Pavlíka několikrát již před veřejnost vystoupily — usnesly se před několika měsíci, že založí sbor, který později připojením se k Nár. Jednotě stal by se součástíou velkého sdružení sokolského v Americe. Dle usnesení se též stalo. Účelem sboru má býti hlavně pěstování tělocviku a pak pořádání různých ušlechtilých zábav a vůbec podporování všeho co by sloužilo ku etí jménu českému. Sbor sestává z dvaceti paní a dívek rozených zde i ve staré vlasti v jehož čele stojí sestry Fr. Abelesova jako starostka, M. Mikoškova náměstka, B. Dvořáčková tajemnice, A. Lorenzova pokladnice, A. Rozmarinova fin. tajemnice. Stanovy sboru byly sestaveny dle stanov Sokolek newyorských a baltimorských.

Byl jsem přítomen v zakládající schůzi a se zájmem pozoroval jsem s jakou pozorností přítomné sestry naslouchaly slovům bratří Abelesa a Příbramského, kteří mnohé na srdce jim kladouce, rady a pokyny do budoucna dávali. Kreslil jsem si v duchu nádherný život. Viděl jsem již ta cvičení, veřejná, divadla, výlety a jiný; viděl jsem také v těch častých stycích omladiny cestu ku udržení česko-americké mládeže pro živel český. Žel však, že představy mé se nesplnily. Nechci snad tvrdit, že by se sbor Sokolek počal rozpadávat, jest stále ještě v plném počtu, avšak činnost jeho počíná již již budit vážné obavy! Zdá se mi, že přece jen zdaří se záměry protichůdné strany, která všemožným způsobem usilovala o zničení sboru tohoto již v samých jeho počátcích. Obávám se vážně, že ku připojení k Nár. Jed. snad ani nedojde. Nikdy bych se byl nenadál, že by dvouměsíční prázdniny mohly mít tak zhoubné následky. Což sestry naše tak brzy zapomely na slib v zakládající schůzi, anebo některé zůmyslně strání se, pro osobní snad malichernosti? Bylo by smutné aby sbor tak krátce založený měl následovati příkladu sborů dřívějších a dílo toto sotva započaté mělo se obrátiti v nivec. Doufejme, že příští zpráva od nás bude veselejší. Na zdar!

Jindřich Sýkora.

Chicago, 29. září.

Bratři z naší tělocvičny "Plzeňáků", pro tentokrát nového mnoho není, vše pokračuje po zahájení evičebního období dobře a jak jsme se přesvědčili, cvičí Sokolek as 30, což jest dosti slušné procento, avšak mohlo by jich evičit více. Doufáme, že bude též členstvo zastoupeno slušným počtem v tělocvičně, a tu jest jen přáním, aby otcové a matky posílali svoje děti do sokolské školy, tak nejlépe prospějí jich zdraví a jsou jisti, že nepřijdou na našich ulicích k úrazu a mravní zkáze.

Dne 20. září t. r. účastnila se jednota naše slavnosti kladení základního kamene Sok. "Karel Jonáš" ač to účastenství našeho sboru mohlo býti větší, jenže pořádající výbor oné slavnosti určil nezvyklou hodinu pro naše členy. Ve 12 hodin v poledne jest trochu moc brzy, hlavně v neděli.

Tak jako u jiných jednot, též u naší se pracuje, aby co nejvíce se sebralo peněz k podpoře válek stížených krajanů ve vlasti a tu bylo v poslední schůzi usneseno, aby byl starostou jmenován 7-členný výbor sběrací, to jest dobrovolných příspěvků mezi členy a jich přátely a aby výbor měl jaksi začátek, bylo v téže schůzi sborem darováno do onoho fondu \$200. Proto tímto upozorňujeme jak členy, tak jich přátele, aby až některý z výboru přijde žádat o nějaký dárek, nebyl odmítnut, neboť sebe menší obnos bude vítán a po válce usuší mnohou slzu našich těžce zkoušených rodáků, jich žen a sirot.

Jelikož na tento rok připadá 35-leté trvání naší jednoty, byl jmenován výbor a sice bratři: J. Babka, A. Charvát, R. Hurt spolu se zábavním výborem, aby uspořádali důstojnou oslavu v době co nejkratší.

Jak jest zvykem po ukončení tábora, pořádáme po několik již roků "Ples v táboře". Tento ples se zvláště významává srdečností, neboť se sejdou ponejvíce ti, kteří navštěvovali "tábor" a neschází pak ani chytání "šnajpů".

Br. Klein z New Yorku v posledním čísle "Sokola Amer." poznamenal, že některý bratr z Chicaga byl poslán do Omahy za soudce a že nevěděl ani co jest kůň na děl aneb nerozeznal výkon vyššího stupně na hrazdě, a tu Tě bratře Kleine vyzývám, abys přímo jmenoval onoho soudce, který "vynikal takovými schopnostmi". Jest jen v zájmu celku. Na zdar!

Jos. Holas.

Cicero, Ill., 30. září.

Byv obdařen funkcí dopisovatele, seznal jsem, že jest mojí povinností úřad ten náležitě zastávat a "co možná nejmeně toho napsat". Nejráději bych se rozepsal o cvičení, ale to jest nemožné a sice z té jednoduché příčiny, že totiž nemáme k cíli tomu vhodné místnosti. Ostatní máme vše, evičitele, evičiči členstvo, nářadí, a to se ví, že těch malých káňat mezi 175 členy jest též dost. Jak se říká, co není může být a proto místnost také budem mít a to již v krátké době, neboť naši Sokolici (stavitelé) již se vyšplhali až na střechu a to jest již známka, že vlastní náš stánek bude brzy hotov.

V neděli, dne 20. září jsme odbývali slavnost základního kamene a jsme vskutku na to hrdí, jaké přízni se naše jednota těší. Nebudu rozepisovat se sám o průběhu slavnosti, jelikož denní listy o tom dost napsaly, ale tolik řeknu, že byla první největší slavnost v Cicero. "Sokol holt, je Sokol," zvláště kde je tolik neúnavných pracovníků jako "u nás." O slavnosti samotné napsal br. Ort mezi jiným:

"Slavnost sama zahájena byla imposantním průvodem, jenž kolem jedné hodiny odpolední vyrazil od prozatímní síně na 55. ave. a 22. ulici a jenž za zvuků řízné hudby, dirigované kapelníkem Jaroslavem Justinem dle předem stanoveného pořadu nastoupil ulicemi morton-parskými cestu k novostavbě č. 5508—12 záp. 25. ulice. Průvod veden byl slavnostním maršálem br. Příbylem a výpomocnými maršály Houdkem a Záhrobským, podílela se na něm četa policie, vedená kapt. Mongriegem. Výkonný Výbor N. J. S., žactvo, členstvo a členkyně Sokola Karel Jonáš, členstvo a trubačsko-bubenické čtyři bratrských jednot sokolských, jakož i delegace různých sborů v kočárech a automobilech. Malebný a mohutný průvod budil všude živou pozornost. Kolem ozdobené řečnické platformy u novostavby seskupeny byly prapory, načež starosta výboru, br. Jan F. Šlapák kratším proslowem uvítal shromáždění a představil slavnostního řečníka, jímž zvolen byl starosta Výkonného Výboru N. J. S. br. Jan Šiman. Jak se ani jinak nedá myslet, byla řeč br. Šimana velice promyšlená, případně volená a dostalo se v ní náležitěho uznání práci sboru, jenž po tříletém působení může bez obavy přikročit k tak vážnému projektu, jakým jest kladení základního kamene k vlastní nákladné budově. Řeč br. Šimana došla sympatického přijetí. Řeč anglickou, rovněž velice sympatickou, pronesl obě. K. Štoffel, pisár obecní rady v Cicero. Následovaly kratší proslowy a zdravice zástupců různých sokolských sborů, kteří při této příležitosti spojili velice vhodně příjemné s užitečným. Na stolek pořádajícího výboru snesl se totiž příslovečný zlatý déšť, neboť nikdo z delegátů a delegátek nevstupoval na řečnickou tribunu s prázdnem a celkový obnos, jenž složen byl tohoto dne činovníkům Sokola Karel Jonáš k rukou, bude této jednotě výdatným příspěvkem k umoření dluhu. Pokud jsme mohli na místě samém zjistiti, zastoupeny byly Sokol Slovanská Lípa, br. Čížkovským, Plzeňský Sokol br. Dvořákem, Praha br. Tom. Vonáškem, Chicago br. Václ. Roubalem, Hawthorne br. Kluiberem, Oak Park br. Továrkem, Berwyn pak br. Volmanem. Sokolky Karel Jonáš zastupovány byly

sestrou Barborou Sinkulovou, Plzeňské Sokolky sestrou Marií Kalíkovou. Jak jsme byli informováni, uveden bude podrobný seznam všech delegátů a odevzdaných příspěvků později v časopisech.

Po kratší anglické řeči obě. Christiana Jepsena, předsedy okresní rady v Ciceru, došlo k vlastnímu položení kamene, jež provedeno bylo za obvyklých obřadů. Do skříňky vloženy různé pamětní listiny, výtisky časopisů a pod., načež kámen za zvuků hudby uložen na své místo. Průvod byl znovu uspořádán a nastoupil cestu do výletní zahrady Meyerovy na 48. ave. a 26. ulici, kde rozproudila se po krátkém odpočinku nenucená, ryze bratrská a sokolská zábava.

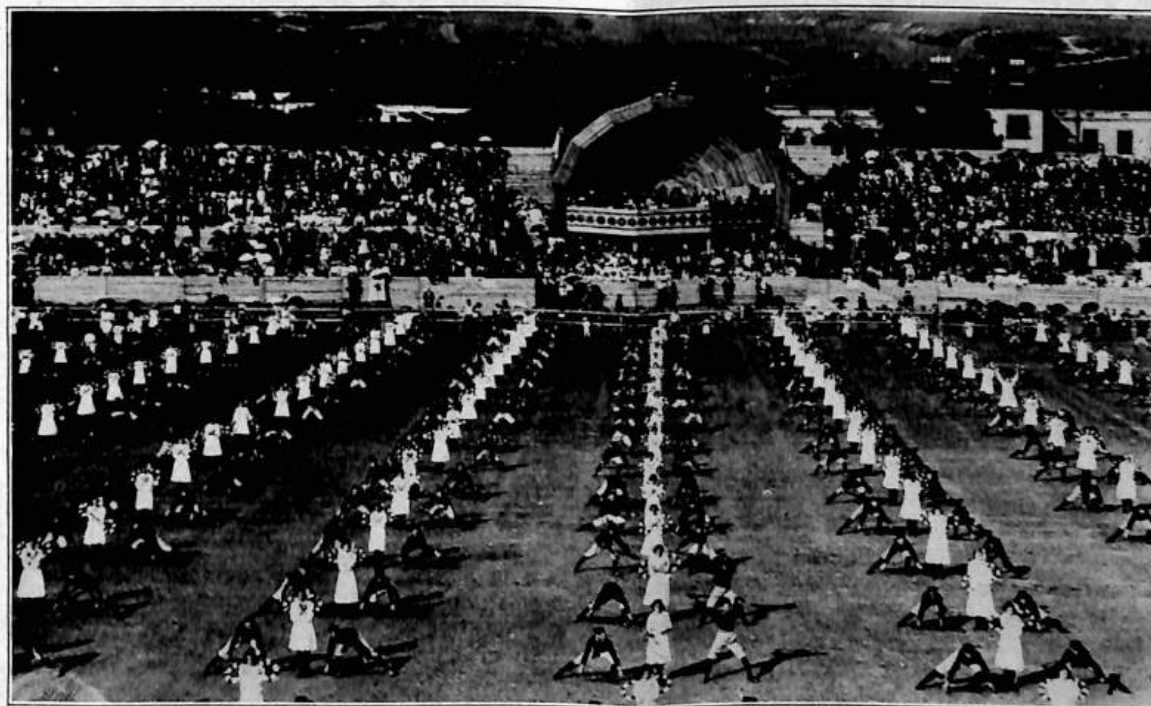
Na tuto slavnost měl se původně dostavit i bratr zesnulého Karla Jonáše, obě. Bedřich Jonáš, ale tento nemohl se z různých příčin dostavit a omluvil se případným přípisem. Kromě toho došel blahopřejný přípis od dcery Jonášovy, pí. K. Salákové, jakož i od Sokolek Tábor.

Slavnost morton-parkského Sokola byla povšechně vzato

zapravené příspěvky a budovu v ceně \$21,000, jež se chýlí k brzkému dohotovení. To se rozumí, že nějaký ten dloužek bude váznout, ale při nynější čilosti jaká se u naší jednoty vyvíjí, nebylo by to nic překvapujícího, kdyby bylo v pěti letech vše zapláceno.

Nuže, zdali pak to není překvapující pokrok? A což až začnem cvičit, to obzvlášť bude něco překvapujícího; vždyť se již teď chystá kolem 75 starých "kozáků" do cvičení a to již něco při veřejném vystoupení přitáhne. To se ví, že také budem hrát divadlo a naši bratři prý nevynechají ani jedno představení, a když se u nás učiní nějaký slib, tak jistě se i splní. Bude mě velice těšit až se budu moci rozepsat o našem velkém počtu cvičících a velké návštěvě divadla. Jen čile a vešle v před a tím si další přízeň našeho obcenstva zachováme. Bylo by záhodno se zmínit o našem odboru Sokolek, ale doufám, že mě sestry pro tentokrát prominou a na příště budu tak smělý i dovolím si přidat něco do vínku. Na zdar!

Jos. Jeníček.

Cvičení žactva před sletem v Brně.

důstojná a provázena všestranným zdarem. Bylo jí dokumentováno, že mladý sbor má široké pole působnosti, sympatickou přízeň veřejnosti a okolnost tato bude mu jistě pobídkou k další výdatné práci na poli myšlenky sokolské a národní. Dnes stavěna je budova prozatím jenom tak, aby vyhovovala na prvním místě požadavkům praktickým ale po svém dokončení bude jistě pýchou našich krajanů v celém Morton Parku. Náklad na stavbu s vnitřním vybavením odhadován je na \$18,000. Jak již dříve uvedeno, zhotoveny byly plány architektem br. J. B. Řežným."

Ony stezky našich bratrů dopisovatelů, jež tak často čítáme v našem orgánu, že jsou totiž bratři mnozí k věci sokolské tuze líní a neteční, jest u naší jednoty vše neznámá. Ano, neznámá a právem sobě můžeme říci, že jsme ta nejčilejší sokolská jednota v Americe! Kdyby V. Výb. N. J. S. vypsal nějaké ceny pro nejčilejší jednoty, tož doufám a jsem si jist, že bychom obdrželi tu první.

Nechci naši jednotu chválit pouhou frází, ale podám zde překvapující důkazy. Sokol Karel Jonáš byl založen před dvěma roky a dnes čítá 175 členů a ti již všichni mají

Chicago, Ill., 1. října.

Jelikož Sokol Tábor rozhodně nespí, přeju si napsat několik řádků a posledním veselým a krásným shromážděním Sokolek a Sokolů. Dne 20. září t. r. pořádali Sokolové Tábor pochodový výlet. Byl každý Sokol a každá Sokolka pozváni, aby se účastnili. Průvod ten se sestavil o sedmé hodině ranní v Sokolovně Tábor a odtud šlo se dál pěšky přes šest mil až do zahrady Schutzové, kde byl pro nás připraven dobrý oběd, veškeré zákusky, nápoje, hry, hudba atd. S radostí mohu říci, že průvod byl dlouhý a krásný. Bylo sedmnáct Sokolek a víc, nežli šedesát Sokolů. Dobře se pochodovalo při bubnování a troubení našeho odboru. Že by Sokolky dovedly přes šest mil jít pěšky a nebýt unaveny, tomu se divili někteří bratři a jak jsme slyšeli, někteří ti mladší Sokolové si přáli z pochodu vystoupiti a sednouti si na káru, ale jelikož čekali, aby Sokolky vypadly nejdříve, aby jim se potom nedaly do smíchu, museli čekat dlouho a pak se jim to k vůli nestalo, Sokolky se držely a byly tak veselé, že i starosta br. Ort měl z nich radost. Ale jaký přátelský dojem měl výlet tohoto dne,

není možno vypsati, a tu mohu říci, že Sokol Tábor pokračuje velmi zdárně v tomto ohledu, že hledí, by se bratři a sestry pobavili po sokolsku.

Sokol Tábor pořádá též podobný "pochodový" minulý rok, ale tohoto roku byl o mnoho větším, nežli minule a dle veselosti, které každému účastníku se dostalo při tomto výletu, jest jisto, že příští rok bude zrovna 'ohromný'. Náš Sokol radní Toman nezapomene jistě na jeho krásný "solový pochod" po celé zahradě s bubeníky a trumpetami Sokolů. Doufáme, že příští rok budeme opětně mít mezi námi Sokola Křišťana (staršího), který tak dobře umí tančovat a to ještě k tomu všechny ty nové tance. Sokol Křišťan hleděl, by se Sokolky dobře najedly po dlouhém pochodu a my mu jen děkujeme za jeho zájem a starost o nás. Budeme se těšiti na příští pochodový.

S pozdravem

Millie Šusterova.

Chicago, Ill. 1. října.

Nejstarší chicagská jednota sokolská, Sokol Slovanská Lípa, ve schůzi konané, dne 24. září t. r., usnesla se nabídnouti Sokolu Táboru spojení obou jednot v jeden celek, a ustanovila výbor, sestávající ze Sokolů: Langer, Hladovec, Svoje, Pádeckýho, Kožíška, Mulače, Vaňka, Černýho a Klepala, který má pracovat, aby se docílilo spojení.

Výbor navštívil schůzi Sokola Tábor a přednesl přání Sok. Slov. Lípy, i žádal, zda-li T. J. S. Tábor byla by toho mínění spojit se Sok. Slov. Lípou, aby ustanovila stejný počet výboru a sice 9členný, který pak s výborem Slov. Lípy by se mohl raditi a na tom pracovat, jak by se tyto dvě jednoty mohly sloučiti v jeden celek mohutný. Výbor Slov. Lípy byl ve schůzi Sok. Tábor nadšeně přijat a bylo vidět, že všichni přítomní bratři byli pro spojení. Ustanoveno svolati mimořádnou schůzi na středu, dne 7. října, ve které se má o této záležitosti jednat a po případě ustanoviti výbor. Všeobecně se uznává, že ku žádoucímu spojení dojde. Sok. Slov. Lípa má mezi svými členy staré Sokoly, kteří mnohá léta byli na poli národním a sokolském činní; tito starí horečníci musí po dlouhá léta na to hledět, jak práce jejich není v mnohých směrech uznána a to z té jediné příčiny, že zůstali v té staré české osadě chicagské, která vůbec dnes českou osadu není. Před mnoha léty byl český živel kol DeKoven a Canal ul., kde se budova Sok. Slov. Lípy nalézá, velmi čilým a ti starí pamatují se na tu práci tělocvičnou a krásné zábavy, které se zde odbývaly. Však časy se mění a dnes 90% členů Sok. Slov. Lípy odstěhovalo se a sice do tak zvaného Lawndale a Merigold, práce i zábavy v té naší síni ochably a ochabují. Musíme se tedy stěhovat, ale kam, asi tam, kde naši členi bydlí. Tam však nalézá se již jednota sokolská, bratrský to sbor ku N. J. S. patří. Dělati konkurenci a třístit síly, není zapotřebí; ve spojení je síla, spojme se tedy v jeden celek. Jednota pak, která bude čítati přes 400 členů, bude ke cti českému národu a pak, až načejde doba, bude též s to zbudovati moderní stánek pro naše Sokolstvo a pro české naše obecnstvo.

Na zdar!

J. J. Langer.

Praha, 10. srpna 1914.

Konečně po dlouhé době zase Ti píši. Chtěl jsem již dávno tak učiniti, ale nebylo lze. Každý krok náš se střeží a nepřítel věci naší klerikálové i Němci rádi by strhli Č. O. S. dolů a zničili všechnu práci výchovnou. A je na pováženou co jen řady naše dali vládě nejlepších a nejzdravějších junáků a mnoho jich dnes již zahynulo. Raněných denně přibývá a my ochotně se všude staráme a téměř v každé jsme pomocné akci. Podivil bys se jak vše se změnilo... syn můj je rovněž na vojně. Často Vás vzpomínáme a protože víme, že nechtěli by jste předčasně a ukva-

peně jednati, aby nám tu všem bylo ublíženo dovolují si poraditi, aby nekonalo se zhola nic v čem by zahrnuty byly naše vůdčí kruhy české a hlavně činovníci naši. Vše se sleduje, noviny americké české prohlíží, však nyní již neodevzdávají, což děje se na podnět těch, kdož z konsulatních úřadů v Americe zprávy na určitá místa podávají o každé s bemenší akcí české tam u Vás kde vyslovují se určitá jména našich lidí, zde již se po všem co konají pase i mohlo by se státi, že byli by nevině i pronásledováni aneb aspoň hodně obtěžováni, ne-li více. Pamatuji se, že jste nám vytýkali, že hodně přestřelujeme posuzující mnohdy činnost Vaší tam v té volné zemi Vaší, ano napsali jste nejedenkrát, že bychom spíše sporů svých a vad si hleděti měli doma. A nyní zase platí tam o Vás, zejména o všem tom, čím myslíte, že nás zde spasíte, aneb jinde rozhodně nepatrným vlivem svým působiti si troufáte. My víme co chceme, konáme své povinnosti vůči lidu svému, pracujeme, trpíme a v mnohém strádáme, nebot' bída již se hlásí z hor. Bída a nemoe! Hrozné pomyšlení na následky té kruté doby válečné. Nás těšilo tu zvláště, že zase bylo Sokolstvo, které prve doma pomahalo a zase jest Sokolstvo i tam u Vás, které v čelo sbírek se staví a v těch nutno pokračovat, pomáhat a sbírat i ukládat, aby k soustavné došlo pomoci. Mnohé měli jsme naděje, ale najednou přišla vojna a všechny naše plány se shroutily. Co tu bylo pláče a nářku, když vojáci rukovali, ale nyní ještě jest hůře, když zmrazení, ranění a nemoci se vrací a mnohý z nich nevrátil se vůbec. Z těch mnohých z nimiž o sletu jsi se setkal již i mnohý odpočívá, bil se za "širší naši vlast". Mnohokrát zdravím Vás všechny, br. Čermáka, br. Filipa i celou sokolskou rodinu americkou... A. S. Pražák.

TANGO.

(Dokončení z tech. přílohy str. 296.)

vlivu, poněvač veřejnost soudila jen dle toho — co byla viděla — a sice: tělocvičné umění — tělocvičné závodění — a to nejen závodění mužů — ale i žen. Lid vždy soudí dle toho, co vidí a ne dle toho, co slyší. A proto moderní ženy zůstávaly vůči všemu volání přátel rozumné tělesné výchovy hluchými — a jak časopis "Ladies' Home Journal" praví — "hověly si v tělesné nečinnosti, žvýkaly čokoládu a četly laciné novely."

A tu vyskytl se tango — svůdný, divoký tanec tango! V tělesné nečinnosti hověly si ženy, toužící stále po něčem novém, vrhly se s divou rozkoší v náruč tanci, kterému nelze upříti aspoň tu přednost, že celé tělo "důkladně propracoval". Mnohé ty tělesné cviky, které tango s sebou přinesl, nesrovnávaly se sice s naším pojmem o společenské slušnosti — ale přece jen úkol svůj vykonaly. Ženy, které dříve nic nebylo s to vyburetovat, které jen "četly laciné novely a při tom žvýkaly čokoládu" a tělesné osvěžení hledaly v lahvěch patentních stimulantů, poctily pojednou nikdy před tím nepoznané obrození — z vlastní zkušenosti poznaly, že vydatný tělesný pohyb má na celý systém větší vliv, nežli všechny ty "posilující" tekutiny, jimiž je Amerika zaplavena — a tak tangu děkovati musíme, že docílil toho, co nám se až posud nemohlo podařit a sice: přesvědčiti veliký počet dívek a žen o blahodárnosti a potřebě pohybů tělesných.

Tango zmizel — ale vliv jeho zůstal a za to můžeme toho argentýnského hosta vzpomínati jen s vděčností.

V New Yorku na veřejných školách čte se hodinu bible před vyučováním a pak žactvo jde a vzdá čest americké vlajce. Náboženství a patriotismus, jaké to protivy!

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. N. J. S. konané dne 28. září 1914.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman. Nepřítomni byli zástupci: Dr. Mueller, Špaček, Křišť'an, Matas, Hejlík a Klui-ber. Omluven br. Pecivál. Bratři Čapek, Plaček a Roubal omlouvají svoji nepřítomnost v poslední schůzi.

Čten zápis o schůzi konané dne 31. srpna a přijat beze změny.

Sletový výbor v Omaze zasílá finanční zprávu ze sletu a částku \$705.27. Zpráva odkázána účetnímu výboru a jednatel požádán výboru poděkovati.

Br. Filip zasílá dopis, v kterém následkem nedostatku času děkuje se z úřadu vrchního náčelníka; dále oznamuje, že se br. Jelínek na závodě poranil a odporučuje, aby V. V. poskytnul zmíněnému patriční náhrady. Poděkování přijato a volba náčelníka odložena do doby kdy nový T. O. bude utvořen. Jednateli uloženo dopsati l. podnáčelníku, aby prozatím vykonával povinnosti vrchního náčelníka. V záležitosti poraněného br. Jelínka usneseno hraditi tomuto lékařský účet a ztrátu času za jeden měsíc ve výši dle stanov určené.

Rudolf Stýblo zasílá opět dopis v záležitosti odměny za vypracovaná cvičení. Rozhodnuto položit na stůl.

J. Nezbeda z Fort Worth, Tex., oznamuje, že v zmíněném místě hodlá založiti sokolskou jednotu a žádá o různé tiskopisy. Jednatel vysvětluje, že již žádané zaslal.

J. Dittert za vzd. odb. Župy Fuegner-Tyrš žádá dopisem o různé rytiny a právo otisknouti některé články ze "Sokola Amerického". Usneseno vyhověti.

Sokolky Blesk z Baltimore zasílají dopis, v kterém navrhuji změnu cvičebního kroje pro Sokolky. Odkázáno T. O.

J. Krémář z Portland, Ore., zasílá různé zprávy a částku \$73.50 pro Čes. Slov. Pomočný Výbor.

T. J. Sokol Oklohoma City zasílá obnos \$25.00, které doposud dluhovala za nářadí. Pokladník požádán zaslati notu této jednoty zpět.

T. J. S. Minneapolis a T. J. S. St. Paul zasílají dopisy týkající se sbírek. Obsah dopisů vzat na vědomí.

T. J. Sokol Tábor vzdává se dopisem práva voliti členy Tech. a Vzděl. Odboru a žádá, aby tyto odbory byly jmenovány Výkonným Výborem. Zástupci Plzeňského Sokola, Sokol Jonáš, Praha a Oak Park oznamují, že usnesení jejich jednot jest rovněž vzdáti se hlasování ve prospěch Výkonného Výboru. Usneseno, pakli bude to přání veškerých místních jednot, bude V. V. v příští schůzi Vzdělávací Odbor prozatím jmenovati.

Plzeňský Sokol zasílá návrh na zrušení článku stanov týkajícího se úrazového fondu. Sokol Srovnáská Lípa zasílá návrh na změnu článku týkající se volby Technického a Vzdělávacího Odboru. Oba návrhy odkázány výboru na stanov k stylisování a jednatel pověřen k rozeslání jednotám k odhlasování do celoročních schůzí.

Br. K. Dvořák z Portland, Ore., zasílá zprávu svojí činnosti jako společného cvičitele státu Oregon. Zpráva přijata.

T. J. S. Bratři Osvěty v Seio, Ore., a T. J. S. Malin, Ore., žádají by V. V. vyslal společného cvičitele br. Dvořáka, aby činnost těchto jednot poněkud vzpružil. Usneseno oběma jednotám vyhověti a jednatel požádán br. Dvořákov dopsati, aby dle příležitosti k zmíněným jednotám zajel.

T. J. Sokol Los Angeles oznamuje stav sbírky a žádá další sběrací listiny. Jednatel oznamuje, že již vyřídil.

Technický Odbor oznamuje, že se staly různé počtářské chyby ve výsledcích závodů, čímž bude nutno udělit o jednu

cenu četovou více. Jednatel společně s T. O. pověřen opatřiti nový diplom a štít pro jednotu, která tuto cenu získává. T. J. Sokol New York zděluje v dopise, že byli jí poslány stanovy nevyplaceně. Jednatel vysvětluje toto nedopatření a zděluje, že již vyrovnal.

T. J. Sokol Blesk v Baltimore podává zprávu o svojí účasti na 100leté oslavě americké hymny. Vzato na vědomí.

T. J. S. Podlipný v Detroit žádá dopisem 100 výtisků anglické brožury Tyršovy. Usneseno vyhověti.

T. J. Sokol Lev v Bridgeport, O., zasílá dopis, v kterém souhlasí s pořádáním cvičitelského kursu a činí různé dotazy. Jednatel požádán odpovědi žádané vysvětliti.

Starosta oznamuje, že společně s pokladníkem a jednatel zakoupili 4 parkovní bondy za \$3000. Zpráva přijata.

Usneseno, aby jednatel zaslal místním odborům Sokolek žádosti, aby se připojily k Nár. Jed. Sokolské.

Výbor na posmrtní oslavu Tyršovu oznamuje, že zajistil síň pro neděli odpoledne v listopadu. Další práce ponechána v rukou tohoto výboru.

Br. Vonášek oznamuje, že výbor na stanovy navrhne opravy stanov T. J. Sokol Hopkins.

Br. Tuma ze Cedar Rapids zasílá dopis týkající se sbírky literatury sokolské a zděluje, že některé práce by měly být svázány. Jednateli uloženo br. Tumovi odpovědět, aby na účet V. V. vykonal co nejnutnější třeba.

T. J. S. Fuegner v Long Island City žádá záslužní listinu pro br. Ant. Poskočila. Jednatel pověřen listinu vystaviti, an oznámil, že shledal zmíněného bratra k této opravě.

Usneseno, aby tajemník dopsal jednotám zástupců br. Dr. Muellera, Křišťana a Matase, že tito navštěvují schůze V. V. nepravdělně.

Rozhodnuto zvoliti dva zástupce V. V. N. J. S. do Vyk. Vyb. Čes. Slov. Pomočného Výboru; zvoleni bratři Šiman a Čermák. Usneseno odporučiti tomuto výboru, aby zaslal \$200 potřebným rodinám pařížských Čechů, kteří jsou ve válce.

V minulých zápiskách stálo, že Sokol Cleveland žádá o dovolení obnovit směnku. Mělo státi T. J. S. Čech v Cleveland, což tímto se opravuje.

Jednatel podává zprávu za měsíc září jak následuje:

Příjem za měsíc září:

Sokolky Vlastenky Clarkson	\$.85
Sokolky San Francisco	1.55
F. Smola, Chicago, předpl. na S. A.	1.50
Sletový výbor	705.27
Švejda F. J., oznámka	14.00
T. J. S. Portland, Oregon	16.30
T. J. S. East St. Louis	5.00
T. J. S. Owatonna, Minn.	12.95
T. J. S. Oklahoma City, záloha splátka	25.00
Č. A. D. J. předpl. na S. A.	1.00
T. J. S. Iowa City	10.15
T. J. S. Blesk	17.40
T. J. S. Blesk	17.40
Úrok z banky 31. srpna	5.26
T. J. S. J. A. Komenský, Guy, Tex.	4.40
Sokolky Blesk	2.30
T. J. S. Westfield, Mass.	12.30
Úhrnem	885.23
Z minulého měsíce	3948.31
	4833.54
Vydání	3743.24
Zbývá za pokladníkem	\$1090.30

Čís. poukázky:	Vydání:
823 American State Bank za dluhopisy	2,982.00
úroky na dluhopisy	48.33
824 J. Hodrovi za ceny pro vítěze v Omaze	144.00
825 Vokál J. taj. T. O., poštovné spojené se závody	4.41

826 Černý J., provise	3.50
827 Jiřínský J. Dr., za redakci zářivého S. A.	45.00
828 Čermákovi J., za vedení T. části v S. A.	15.00
829 Vonásek T. jednatel, služné	90.00
830 Poštovné	15.01
831 Ristine & Ruml Dr. v Cedar Rapids za ošetření br. Jelinka	16.50
832 Bru. J. Jelínkovi ze Cedar Rapids za ztrátu času poraněním na závodech	45.00
833 The Franklin Co. za štočky	28.84
834 Národní Tiskárna za 6,500 výtisků S. A. \$217.50, sázení dvou stránek tabulek \$5.00, za výpravu zářivého S. A. \$38.70, za poštovné na brožurku \$46.25, ...	267.45
835 Dvořák K., společný cvičitel	35.00
836 Holan bři., za vazbu dvou roč. S. A. pro red. . .	3.20

\$3,743.24

Vyřídil tyto zásluky: Zásluhy listiny členům T. J. S. New York, T. J. S. Blesk, Č. A. S. v Chicagu, oznámení navržených, návrhací listiny, odstupní a přestupní, oznámení vyloučení. Do N. Fort Worth, Tex. stanovy, Sok. Amer., 10 Kapitol, Our Aim, angl. brožura a na novou žádost as 50 Kapitol, 4 staré ročníky S. A. T. J. S. v Hopkins 50 Kapitol a všechny knihy tělocvičné, Sokolkám Tyrš čís. 135 deset Kapitol a všechny tělocvičné knihy a 110 kusů stanovy, J. Kašparovi v Moulton, Tex. stanovy N. J. S., Deset kapitol a Sok. Amer., Fr. Robish od T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. 9 sběracích listin, návrhací listiny a čtvrtletní zprávy, T. J. S. Blesk čtvrtletní zprávy a odstupní listiny, Sokol Chicago další sběrací listiny, T. J. Malin, Ore. čtvrtletní zprávy.

Obdržel tyto zprávy čtvrtletní: Dívek a Paní v N. Y., Sokolky San Francisco, Sokolky Schuyler, T. J. S. Portland, Ore. za druhé a třetí čtvrtletí, T. J. S. Baltimore za třetí čtvrtletí, T. J. S. Iowa City za druhé čtvrtletí.

Adolf Vlk, tajemník.

ZPRÁVA ÚČETNÍKA Z DRUHÉHO SLETU A ZÁVODŮ N. J. S. V OMAZE, NEB.

ve dnech 22. až 26. června 1914 odbývaných.

Příjem:

Těl. Jednota Sokol Omaha, půjčka	\$1,000.00
Omaha Commercial Club, zaplatili za tisk, dle vý- kazu ve "Vydání"	500.00
Vstupné na závody ve čtvrtek	83.75
Vstupné na závody v pátek	77.75
Vstupné na veřejné cvičení v neděli	1,041.75
Vstupné na zábavy v síni	572.50
Za nálevnou	1,133.00
Za zmrzlinu	132.65
Za občedy ve čtvrtek a v pátek	143.60
Za vlajky	427.95
Za dopisnice	211.24
Za pamětní odznaky	342.50
Za ohlášky v Památníku	607.00
Těl. Jednota Sokol Omaha, za 4 koně pro maršály . .	8.00

Celkový příjem \$6,281.69

Vydání:

1. Pokrok Publ. Co., 125 dopisů	\$ 3.25
2. Národní Tiskárna, 1000 kusů psacího papíru . . .	4.50
3. Nová Doba, 1000 obálek	3.00
4. Národní Tiskárna, za knihu pro účetního	1.00
5. Comstock a Říha, čerky a objednávací listky . . .	10.50
6. Američan, Cleveland, ohl. konkursu na plakáty .	.75
7. Nová Doba, Omaha, ohláška konkursu na plakáty .	.90

8. D. Hlasatel, Chicago, ohl. konkursu na plakáty .	1.50
9. Hlas Lidu, New York, ohl. konkursu na plakáty .	1.80
10. Svornost, Chicago, ohláška konkursu na plakáty .	1.00
11. James Miřátský, za skizu na plakát	25.00
12. Pokrok Publ. Co., 125 dopisů	2.50
13. Národní Tiskárna, 1500 anglických návštěví . .	10.00
14. Karel Špalek, poštovné na plakáty	7.35
15. New Yorské Listy, ohláška konkursu na plakáty .	1.00
16. Nová Doba, tisk na 150 dopisnic	1.00
17. Pokrok Západu, 250 dopisů	2.25
18. Pokrok Západu, 100 dopisů	2.00
19. Karel Špalek, poštovné na balíčky dopisnic . . .	18.60
20. Hancock-Epstein Co., doplatek na pohlednice . .	55.56
21. Omaha Lodge Supply, 1500 vlajek	150.00
22. Pokrok Západu, 7500 vstupenek	25.00
23. Národní Tiskárna, za tisk 3000 Památníků . . .	289.48
24. Pokrok Západu, za odznaky pro výbor	1.25
25. Karel Špalek, za kruhy a express	5.53
26. Omaha Lodge Supply, 15000 vlajek	135.00
27. Omaha Lodge Supply, 1000 pamětních odznaků .	142.50
28. J. W. Zeran, za 17 nápisů	5.53
29. H. E. Howland, splátka na elektrický nápis . . .	31.80
30. Jos. Čermák, Chicago, cestovné do Omahy a zpět .	26.22
31. Pí. V. Čermáková a ostatní, výpomoc v kuchyni .	22.50
32. Jos. Brázda, za práci	5.00
33. W. A. Rourke, nájem z parku a různé potřeby . .	60.60
34. Karel Frýzek, roznášení plakátů	5.00
35. Klepp Bartlett Co., potřeby pro soudce	5.00
36. Howard St. Stables, 4 koně pro maršály	8.00
37. Menšík a Šavlík, potřeby do kuchyně	15.20
38. V. F. Kuncl, maso do kuchyně	32.25
39. F. J. Říha, rozličené pro závody	4.35
40. Gate City Tent Co., vypůjčení stanů	83.88
41. H. E. Howland Co., zavedení elektr. světla a nápis	44.30
42. Omaha Taxi Co., odvezení nemocné Sok. Fryšové .	1.10
43. Alois Stehlík, dovoz náradí a j.	22.75
44. Wm. Vašák, zapínací špendlíky	1.50
45. Emil Čermák, potřeby pro lékaře	6.90
46. Oldřich Jelen, rozličené	.80
47. Omaha Lodge Supply, 1000 pamětních odznaků .	140.00
48. Karel Nepodal, za hudbu	579.50
49. Pokrok Západu, za programy a ohlášku	21.00
50. D. J. O'Brien, za kornoutky na zmrzlinu atd. . . .	14.25
51. St. Joseph Hospital, ošetřování Sok. Bártové . .	5.00
52. A. C. Holoubek, roznášení plakátů	5.00
53. Jar. Přibyl, roznášení plakátů	2.50
54. Karel Špalek, citrony a oat meal	.80
55. Nová Doba, ohláška	9.00
56. The World Publ. Co., ohláška	10.00
57. Daily News, ohláška	10.00
58. The Bee Publ. Co., ohláška	7.50
59. C. W. Hull Co., písek atd.	10.99
60. Theo. Lieben and Son, obleky pro div. 'Popelka' .	49.00
61. Comstock and Říha, tisk útů a lístků	5.00
62. J. H. Steiger, grocerie	14.20
63. Tina Zikmund, za různé potřeby	2.18
64. Reliable Iron Works, za 12 želez	2.00
65. James Hulač, za 2 ráfy	.50
66. Polan a Bauer, různé potřeby	5.85
67. Mamie Kmentova, potřeby k dekorování	1.10
68. Omaha Electric Light Co., za elektřinu	9.08
69. Nonpareil Laundry, praní ručníků	2.37
70. Kvido Jelen, různé	7.15
71. Josef Boháček, dovoz židlí	5.00
72. Chas. J. Palík, za výpomoc	3.00
73. J. J. Mík, řízení divadla, roz. úloh, maskování .	17.00
74. Paní Kaufmanová, za občedy	5.00
75. Karel Nepodal, hudba při zkoušce na protná . .	30.00

76. Karel Kautský, vyplaceno za prodávání lístků v parku	5.50
77. Karel Kautský, vyplaceno za výpomoc v parku..	38.25
78. Emil Frýzek a jiní, roznášení brožur "Deset kapitol"	3.00
79. Faimont Creamery Co., za zmrzlinu	85.75
80. Omaha Botling Co., za syrob	1.25
81. Národní Tiskárna, 3 divadelní knížky	.85
82. Cyril Hromek, maso do kuchyně	41.88
83. J. W. Zerzan, za 6 nápisů	2.10
84. Národní Tiskárna, za ohlášku	9.45
85. Karel Kautský, grocerie	24.45
86. B. W. Bartoš, rozepisování úloh a j. na Popelku	2.90
87. A. Cecha, 4 hodinky ku měření času na běh	32.00
88. Kvido Jelen, pivo doutníky, soda atd.	705.55
89. Mike Másilko, chleba atd.	6.70
90. Omaha Wood Working Co., tyčky pro skoky	3.70
91. Frank Urban, napovídání při "Vojnaree"	4.00
92. Hampton Lumber Co., dříví	4.20
93. Theo Lieben and Son, obleky na div. "Vojnarka"	3.50
94. Frank Brodil, okurky	1.50
95. V. F. Kunel, doplatek na maso	2.44
96. F. J. Pýcha, hlídka po 5 nocí	10.00
97. Jan Adam, za práci	8.00
98. Orchard and Wilhelm, vypůjčení 400 židlí	30.00
99. Jos. Peška, rozličené	.80
100. Rahn Bros., vyčištění 19 slamníků	9.50
201. Mir. Bartoš, počtářský výbor o závodech	9.00
202. K. E. Štěnička, počt. výbor a vypl. diplomů	15.00
203. K. Špalek, poštovné od 14. září 1913 do 30. srpna 1914	12.51
204. German Home, za zlamanou tyč	4.00
205. L. M. Poff and Son, express	1.50
206. Frank Kopecký, express	1.00
207. Těl. Jed. Sokol Omaha, vrácená půjčka	1000.00
Hancock and Epstein Co., za 5,400 plakátů (za- placeno Omaha Commercial Club)	302.40
Hancock and Epstein Co., za dopisnice (zaplatil platil Omaha Commercial Club)	197.60

Úhrnné vydání \$4,839.15

P ř e h l e d :

Úhrnný příjem \$6,281.69
Úhrnné vydání 4,839.15

Čistý výtěžek \$1,442.54

Příslušná polovice pro N. J. S. \$ 721.27
Srážka na 4 hodinky 16.00

Zbývá \$ 705.27 kterýžto
obnos, zároveň se 4 hodinkami Vám zasíláme.

Ant. Křeček, účetník.

Prohlédnuto a shledáno správným, září 8—1914.
Bohouš Prehal, Miro Bartoš, početní výbor.

CO STÁLÝ ZÁVODY N. J. S?

Včelík, fotografie cvičení prostných	\$11.75
Národní Tiskárna, tisk cvičení prostných	22.00
Filip Fr., cesta do Chicaga	12.10
Národní Tiskárna, závodní řád a cvičení	47.75
Pokorný, pomůcky T. O.	3.73
Bidman, noty	3.00
Soudcové	826.96
Filip, cesta do Chicaga	9.12
Národní Tiskárna, soudcovské a počtářské tabulky	46.00

F. Filip, cesta do Omahy a za čas	38.14
A. Haller, cesta do Omahy a za čas	42.70
Cipra, vypisování diplomů	10.00
Ceny, J. Hodr	144.00
Lékaři v Cedar Rapids	16.50
Úrazné, Jos. Jelínek	45.00
Poštovné T. O., J. Vokřál	4.41
Celkem	\$1,284.16

Cleveland, O., 28. září.

ZE ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Zápis ze dne 19. září.

Schůze zahájena br. Všečekou za přítomnosti 7 br. Sokol Čech nezastoupen vůbec. Zápis poslední schůze čten a v plném znění přijat.

Dopisy: Od Jednot, které přispěly peněžitou podporou ve prospěch vyloučených členů v Bridgeport přijaty; všem dárcům srdečné díky.

T. J. S. Lev Bridgeport, stvrzuje tímto zaslanou sbírku v obnosu úhrnném \$63.40.

T. J. S. Říp, Pa., žádají o zastoupení v župním výboru, čemuž vyhověno.

Br. Dr. Jičínský vyslovuje dík za prokázanou mu pozornost a péči za jeho pobytu zde v Clevelandu; usneseno poděkovati mu za spoluúčinkování na společné schůzi.

Ze zábavy ve prospěch závodníků do Omahy čistý výtěžek \$24, odvedeno Sokolu Cleveland za 7 boreů \$21, Sokol Čech za 1 boree \$3.

Usneseno: Pořádati společnou schůzi, dne 28. listopadu v neděli odpoledne u Sokola Čech.

Příjem \$25. za zábavy ve prospěch závodníků.

Vydání Sokol Cleveland za 7 boreů vyslaných \$21.00

Vydání Sokol Čech za 1 boree vyslaného 3.00

Za opravu Tyršovy sochy poškozené při oslavě

Tyršově 5.50

Jan Tichý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. V. ŽUPY VÝCHODNÍ.

Baltimore, Md., 17. září.

Schůzi zahájil br. starosta Silv. Stiegler u přítomnosti většiny členů výboru. Účel schůze této jest, jak naložiti s majetkem župním, jelikož od V. V. na dotaz taj. S. J. Blesk dosud žádná úřední zpráva nedošla. Ant' Ú. V. Župy Východní již dle orgánu jednotou v New Yorku ustaven, usneseno jednohlasně vše Župě patřící jmenovanému výboru zaslati.

Jednatel předkládá účetní zprávu od 1. ledna do 1. září 1914. Zpráva tato účetním výborem prohlédnuta a schválena. Více nebylo jednáno. Br. starosta děkuje přítomným členům za věrné plnění jejich povinností a s přáním hojného zdaru příštímu Ú. V. Župy Východní v New Yorku výbor baltimorský propouští.

Příjem a vydání ve zprávě finanční.

Jar. Franc, jed.

Účetní zpráva Ú. V. Župy Vých. od 1. ledna do 1. září 1914.

Příjem.

T. J. S. Morissania za rok 1913	\$ 4.70
T. J. S. Philadelphia za r. 1913	3.50
T. J. S. Fugner, L. L., za r. 1913	7.30
T. J. S. New York za r. 1913	52.70
Z roku 1913 v pokladně	55.30

Úhrnem 123.50

Vydání.

Služné náčelníka a poštovné za půl roku.....	\$ 7.90
Služné jednatele za půl roku.....	7.64
Služné pokladníka za půl roku.....	2.50

\$18.04

Zbývá k zaslání Ú. V. Župy Východní v New Yorku \$105.46. Jar. Franc, jed.

Dne 17. září prohlédnuto a správným shledáno, což stvrzujeme svými podpisy:

Silv. Stiegler, starosta. Karel Matoušek a Karel Neuman, účetní výbor.

Z toho vydání se zásilkou 60c. Zasláno na br. Aloise Wokála \$104.86.

ZÁPIS ZE SCHŮZE ÚSTR. VÝBORU ŽUPY VÝCHODNÍ, odbývané dne 20. srpna v New Yorku, N. Y.

Schůzi zahájil starosta T. J. S. New York a následující bratři byli přítomni: Od T. J. S. New York: Alois Wokál, Jos. Gregor, Martin Klein, Frant. Váně; br. Ant. Mysliveček se nedostavil. Od T. J. S. Fugner v L. I. C.: Karel Polák a Jindřich Vozáb. Od T. J. S. Svornost v Bronx: Max. Grabenstein a Jos. Kolman. Starostou zvolen Alois Wokál, náměstkem Jos. Kolman, jednatelem Max Grabenstein, pokladníkem Martin Klein, tajemníkem Fr. Váně. Volba náčelníka, podnáčelníků a účetního výboru ponechána do příští schůze, 27. srpna. — Usneseno požádat V. V. o povolení rozšířit župní výbor o tři neb čtyři členy, neboť chceme požádati Sokolky o spolupůsobení. — Usneseno požádati T. O., aby byly závody Župy Východní odbývány v roce 1917. — Usneseno odbývat schůze poslední čtvrtek v měsíci. Alois Wokál, starosta. Fr. Váně, taj.

Zápis ze dne 27. srpna.

Schůzi zahájil starosta Alois Wokál za přítomnosti všech členů mimo M. Grabensteina. Za náčelníka zvolen Ant. Mysliveček, za prvního podnáčelníka Jos. Gregor, za druhého podnáčelníka Jindř. Vozáb. Do účetního výboru zvoleni: Jos. Kolman, Karel Polák a Jindř. Vozáb. Přehliženy stanovy a v některých člancích opraveny mají být zaslány V. V. k přehlednutí.

Alois Wokál, starosta. Frant. Váně, taj.

Zápis ze dne 24. září.

Schůzi zahájil starosta br. Alois Wokál. Nepřítomen M. Grabenstein. Zápis z minulé schůze čten a přijat. Dopis br. France z Baltimore, v němž oznamuje, že posílá bedničku se župním majetkem a přeje příštímu výboru mnoho zdaru, přijat. Majetek Župy jest \$104.86, jedna prot. kniha, jedna finanční kniha a kniha se seznamem jednot a počtem členů, obálky a papír. — Čten dopis T. S. Dívek a Paní v Little Ferry, v němž žádají evičitele. Br. Mysliveček si vzal na starost. — Dopis V. V. čten a vzat k vědomosti. — Dále usneseno nechat dělat poukázkovou knihu a tisíce obálek a papíru. — Peníze budou uloženy na Bank of Europe na spořitelní knížku. — Výbor souhlasí s pořádáním hlavního kursu příštího letu.

Alois Wokál, starosta. Frant. Váně, taj.

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO CVIČITELE V OREGON.

Nastoupil jsem místo evičitele 7. července a jakmile to bylo uvedeno v známost dostavili se do evičení sestry a bratři portlandští s nimiž jsem měl zahájit činnost svou. Nebyl to velmi příhodný čas — horko nevábí do evičírny, mnozí jsou z města pryč. Dopsal jsem hned také ostatním

jednotám v Oregon, aby mi podaly zprávy o činnosti. Portlandská jednota je dosti činná, nemá sice mnoho evičenců, ale ty, které má, na ty může být hrdá, neb jsou pilní v navštěvování evičení a jsou i jinak činní. Jednota pořádala v 6 měsících tři veřejná evičení a jedno bylo lepší druhého, měla i zastopení při veřejném evičení na vyšších školách ve Vancouver, Wash. Tam tančila se též beseda a líbila se nemálo. Všech evičících členů je osm, Sokolek 12. Nejpilnějšími byli: Jan Havlina, V. Bubeník a J. Marsa, ze Sokolek Blanka Frendlova, Růžena Frendlova, Sylvie Vaňova. Co nám zde vadí nejvíce jsou ty stísněné poměry, omladina jede ven z města za výdělkem. V Scio má Sokol mnoho nepřátel, a také na závalu jsou mu někteří vlastní členové o čem mluvím z vlastní zkušenosti, když jsem v lednu tam byl a svolával schůzi. Je to smutné, ale není to vše, co mám na srdci, nechala by se o tom napsati celá kniha, ale bude snad lepší, když obnovování bolestí necháme. V měsíci srpnu byla průměrná návštěva členů 5.1, ze Sokolek evičily nejpilněji Ethel Klekar, Sylvia Vaňova, Emma a Blanka Frendlova, Josefa Babkova a Josefa Marsova; průměrná návštěva byla 9.2. Karel Dvořák.

LISTÁRNA REDAKCE.

F. J. V.: Pochybujeme, že učiniti by jste mohli lépe, nežli, když dotyčnou částku rozdělíte a pošlete i pro rodiny dobrovolníků českých v Paříži. Vedoucí jsou vesměs bratři naši a bližší podrobnosti najdete v dopise jejich na jiném místě. Odtud poslali jsme dvě stě dollarů k tomu účelu a z New Yorku dollarů sto, pokud víme. Pošlete na American State Bank, Loomis and Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Franc a druží: Lístek jsme dostali. Díky. Co toto píseme není ještě definitivně rozhodnuto, ale služeb svých jsme nabídli, sestavujeme dotyčné družiny pomocné, lékařů a ošetřovatelů. Tři z našich jsou již v Srbsku. Financuje bohatý slovanofil Američan a družiny ty jely by opět do Srbska.

Č., Paříž: Potvrdili jsme v minulém čísle a učinili, seč bylo lze. Že akce každá se podezřívá zrovna těmi, kdož více mluví a méně dají nediv se. Sbírá se dále i snažíme se.

Zvědavý: Dopis Tvůj dokazuje z kteréhoš tábora. Nicméně rádi odpovídáme na dotaz Tvůj, to jest, že jednoty naše stojí na půdě rozumu a že se vědomě staví proti náboženským pověrám a jejich všem důsledkům, jsou tedy svobodomyšlné. Z toho vysvitá, že jest naší nejpřirozenější povinností bít do "Orelství" všude kde lze. Návrh Tvůj jest výtečný a také téměř současně br. M. z Baltimore napsal.

F. J. K., N. Y.: Poznáš z obsahu dnešního čísla, že posílají něco podobného přímo do vlasti jest v době přítomné nemožné a co se druhé věci týče doporučujeme přečtení úvahy, jež silně přilehává a čím dříve se pochopí, tím lépe.

Sokolka M.: Díky za radu. Více sester do kursu by se přihlásiti mělo, jet' nutné.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Ze Sok. Jed. Blesk v Baltimore vystoupil A. Kusák.

— Z T. J. S. Iowa City, Ia., vyloučen byl Fr. Zmunt pro neplacení. Přijati byli: Vilém Holub, Vilém Kaňák, Lud. Vacík, Vilém Hayek.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu přijat byl Jan Thomag.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Emil Bílek, Karel Turek, Jan Poprstein, Karel Kee, Henry Novotný, Henry Procházka, Frant. Hradecký, Fr. Smidt, Adolf Kamiš, Josef Kosin, Václ. Košek. Přestupní listinu vyzvedl Karel Strasser. Odstoupil Otto Trnka, Alfred Dvořák, Vác. Urban. Vyloučen pro neplacení Vác. Bubna. Zemřeli Jan Vaigl, Fred. Polák.

— Z T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., vyloučení byli pro neplacení: Armant Maršík a Jos. Staněk.

— Do T. J. S. Tyrš v Omaha, Neb., přijati byli: Fr. E. Svoboda, Jos. Wurm, Vác. Kocourek, Jos. Příbyl, Jan Bureš, M. Maršíček, Václav Svojtka, Karel Zima, Karel Lacina, Karel Šafařík. (Jaké mají adresy? Bez adres nemůžeme Sokol Amer. zasílat.) Vyloučení pro neplacení: Rudolf Snížek, Josef Kašpárek.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb., uvedeni byli: Fr. Kůška, Jos. Tasič, Karel Škop. Vyloučení pro neplacení: Bed. Sigmund, Jul. Svoboda ml., Jindř. Hotovec.

— Do T. J. S. Little Ferry, N. J., přijati byli: Jan Voelka, Jos. Scháněl, Otto Očenášek. Odstoupil Emil Mach. Vyloučen Josef Donát.

— Z T. J. S. Newark, N. J., vystoupili: Jan Ivičič st., Jan Ivičič ml., Vác. Prach, Gust. Popper. Vyloučen pro neplacení Jan Malík.

— U T. J. S. Fugner, L. I. City, zemřeli: Vác. Uher, Matěj Beneš.

— Do T. J. S. New York přijat byl Jos. J. Slepíčka. Odstoupili: Chas. Chadraha, Ant. Trojan. Pro neplacení vyloučen Vojtěch Maršat.

— Do T. J. S. Oklahoma City přijati byli: Jos. Straka, Jiří Cisař, Jos. Bělský, Jaroslav Bělský, J. V. Luža, Julius Slavík, Jan Šanda.

— Do T. J. S. Říp v Pittsburg, Pa., přijati byli: Jos. Mareš ml., Jan Cvarovský.

— Z T. J. S. Owatonna, Minn., vystoupil William Haberman.

— Do T. J. S. St. Paul, Minn., přijati byli: Benj. Stránský, Bert. Bodlák, Jos. Šimeček, Cyril Pokladník, Otokar Bodlák, Jos. Motýčka.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijat byl Jos. Saibic. Vystoupili: Jindř. Samec, Tomáš Neckář, Jan Kopecký.

— U T. J. S. Komenský, Guy, Tex., byl suspendován Ant. Dubček. Pro neplacení vyloučení byli: Frank a Jan Kutěj.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Karel Janča, Frank Sup, Bohumil Firman a bývalý člen Antonín Dvořák. Přestupní listinu si vyzvedl Jan Křest'an. Odstoupil William Melichar.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu přijati byli: Josef Novotný, Benjamin Lauber, Emil Smetana, John J. Smetana, John Haizman.

— Z Česko-Amerického Sokola v Chicagu odstoupili: Karel Pavel a Marcelin Pajdal.

— Do Sokola Slovanská Lípa v Chicagu přijat byl Frank Klepal. Odstoupili: Josef Triner a Jiří Bejna. Zemřel Jan Zasadil.

NÁČELNÍKŮM A CVIČITELŮM ŽUPY STŘEDNÍ.

Bratři náčelníci a cvičitelové! Zašlete mně zprávy čtvrtletní do 25. října. Jest nutné!

Za Župu Střední, B. O. Hašek, náčelník,
403 — 6th Ave., W., Cedar Rapids, Ia.

MÁME NA SKLADĚ ÚPLNÉ ROČNÍKY SOKOLA AMER.

Následující po 35 centech s dopravou ve Spoj. Státech:
4 ročníky z roku.....1904; 4 ročníky z roku.....1905
3 ročníky z roku.....1908; 2 ročníky z roku.....1910
2 ročníky z roku.....1911

Následující po 25 centech s dopravou ve Spoj. Státech:
9 ročníků z roku.....1895

Adresujte Tom. Vonášek,
1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

NOVÉ KNIHY

na skladě u Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské.

1. Památník Nár. Jednoty Sokolské.....	\$1.25
3 Kožíšek Fr.: Cvičební večery na koni na šíř.....	.16
4. Jinř. Fugner: Životopis.....	.20
5. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho směr a cíl. — Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné.....	.04
7. Hanušová Kl. Duchácká: Hry mládeže.....	.50
8. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě.....	.24
9. Kožíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostných.....	.32
11. Mendík Jan: Pověly ku podrobnému procvičení poř. cvičení.....	.10
12. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči Dra. Mir. Tyrše. — Povšechné úvahy o věci sokolské, I. 1.....	.25
13. Povšechné úvahy o věci sokolské, I. 2.....	.25
14. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; bez náradí.....	.20
15. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s náradím.....	.25
16. Hanušová Kl.: Dětský tělocvik.....	.22
18. Pexa Václ.: Cvičební večery na bradlech.....	.22
19. Miroslav Tyrš: Životopis.....	.20
20. Osvald Jos. Dr.: Cvičební látka pro řemeslný dorost a začátečníky, členy.....	.17
21. Vaníček Karel: Sokolské epištoly.....	.50
22. Ploc Kar.: Návod o pově pomoci při úrazech a nehodách.....	.25
23. Klenka Jos., skoky prosté, útokem o tyči.....	.14
24. Klenka Jos., skoky smíšené na koze a na stole....	.14
25. Vaníček J. Dr.: O rohování (box) a šermu holi dlouhou (baton).....	.14
26. Očenášek August: Zápas.....	.26
27. Klenka Jos.: Cvičení s kužely.....	.18
28. IV. Slet Vsesokolský v Praze, 10 sešitů s pošt. zásilku.....	1.50
10 sešitů bez pošt. zásilky.....	1.00
29. Sokolský zpěvník.....	.08
30. Osvald Jos.: Pamětní spis o návštěvě br. Č. O. S. v Americe.....	.56
31. Pamětní spis I. sletu všesokolského v Chicagu, bez poštovního.....	.25
32. Jos. Čermák: Kniha Tělocvik, pro členy, bez pošt. 2.00	
33. Jos. Čermák: Kniha Tělocvik, pro členy s pošt. 2.25	
34. Jos. Čermák: Kniha Tělocvik, pro nečleny bez pošt. 2.50	
35. Jos. Čermák: Kniha Tělocvik, pro nečleny s pošt. 2.75	

Knihy tyto, pokud zásoba stačí, zasílá vyplacené jednatel Výkonného Výboru tomu, kdo při objednání pošle výše udanou částku buď ve známkách, nebo poukázkou poštovní. Tuto dlužno vystaviti na jméno ukladníka, tedy Jos. Jurka, 1906 Washburne Ave., Chicago, Ill.

T. Vonášek, 1647 So. St. Louis Ave.,
Chicago, Ill.

BLAHOPŘÁNÍ K SŇATKU

milému bratru a příteli

FRANT. VRLOVI

a jeho družce milené

zdar, štěstí a spokojenost na nové stezce života přeje

sokolská rodina MERLÍKOVA z Dallas.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzenském Sokole, 18. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 1133 W. 16th St.; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonašek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park ave. Tel. Lawndale 1611; Jos. Slapák, 5144 West 24. Pl., Cicero, Illinois. Tel. Morton Park 432; Fr. J. Špaček, 6440 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; J. Plaček, 2333 So. Kedzie Ave., Tel. Rockwell 2199; L. Siroký, 4846 So. Honore St.; J. Křišťan, 3841 W. North ave., Tel. Belmont 626; Ant. Pecival, 3442 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie av, Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. 42. Ct., Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave. Oak Park, Ill.; Lud. Hejlík, 1612 Loomis St. J. Lang, 1433 — 59. ave., Cicero, Ill. J. Kluber, 5037 W. 30. St., Cicero, Ill. I. podnáčelník J. Pokorný, Chicago. II. podnáčelník V. Lukeš, Chicago.

Technický Odbor: J. Pokorný, 1300-2 S. 41st Ave., I. podnác. J. Vokřál, 1735 W. 18. St., tajemník.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 991 Boston Rd., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67 St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., N. Y. C.; I. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., N. Y. C.; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Josef Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Vinc. Sevík, 2615 E. Madison St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. —

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Jos. Sahulka, 333 — 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Fr. Goetz, 508 E. 165. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Rud. Pokorný, 411 E. 78. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděle v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2124 N. Franklin St.

T. J. S. Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Ant. Pelkán, 3 Lewis St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 103 N. Linwood Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Marie Celer, 305 Prospect St., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Helena Vozáb, 56 6th ave., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: starosta Leo Vše-
tečka, náměstek Vojt. Charvát, jednatel Jan Tichý, 3268 W. 54. St., S. W., Cleveland, O.; pokladník Jos. Slapák, 3184 W. 44. St., Cleveland, O.; náčelník Jos. Štíbr, 5320 McBride Ave., Cleveland, O.; 1. podnáčelník br. Fryš, 2. podnáčelník Jos. Tichý. Prvních šest měsíců schůze odbyvány budou v Sokolovně T. J. S. Cleveland každou 2. sobotu v měsíci v 8 hod. večer.

Sokol Cleveland. Schůze každou 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Holešovský, 2237 E. 76. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Jan Kálal, 3613 Sackett ave. S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 228 Maybury ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pondělí v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Vrat. Bechyně, 599 Dix Ave.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděle v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Ad. Navrátil, 402 W. 22. St.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděle v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Cl. Krupka, 410 N. 13. St.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; Náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Pl., Place, Cicero, Ill.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. V. Cirkva, 1654 N. Richmond St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st ave.; taj. Karel Sklenička, 1250 So. Karlov Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Matěj Beránek, 5118 Hermitage Ave.

Sokol Slovanská Lída, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Taj. Fr. Hlavatý, 4640 N. Crawford Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1123 W. 18. St.; taj. Vác. Boháč, 3006 So. St. Louis Ave.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. Rud. Kočka, 1957 W. 19. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452-54 z. 12. ul. Taj. Jan Vopička, 1220 Venonah Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Em. Žaloudek, 5051 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Fr. Pekárek, 5517 W. 23. Pl.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago, St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Fr. Hrdlička, 1055 — 29. St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandulia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Jiří Kaňák, Dewey St.